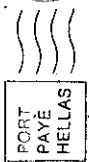

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1993

Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΑ' - Αριθ. Φύλλου 854

Γραφεία Κάνιγγος 32 - Αθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΕΤΟΥΣ 1993

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας τόν Πασχάλιον χαιρετισμόν χαριστηρίως ἀπονέμοντες ὁμοῦ δέ καί ἀσπασμόν ἀγάπης μετ' εὐχῶν διαπύρων ἡδίστα προσαγορεύομεν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἡ ἐξ οὐρανοῦ σεσαρκωμένη Θεότης ἐπὶ γῆς, ἐξεκένωσεν ὅλον τόν πλοῦτον τῆς ἀγάπης Αὐτῆς διὰ τόν ἄνθρωπον, προσενέγκασα ἑαυτὴν θυσίαν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν ἐξαγοράν του ἐκ τῆς καταδίκης τῆς ἁμαρτίας.

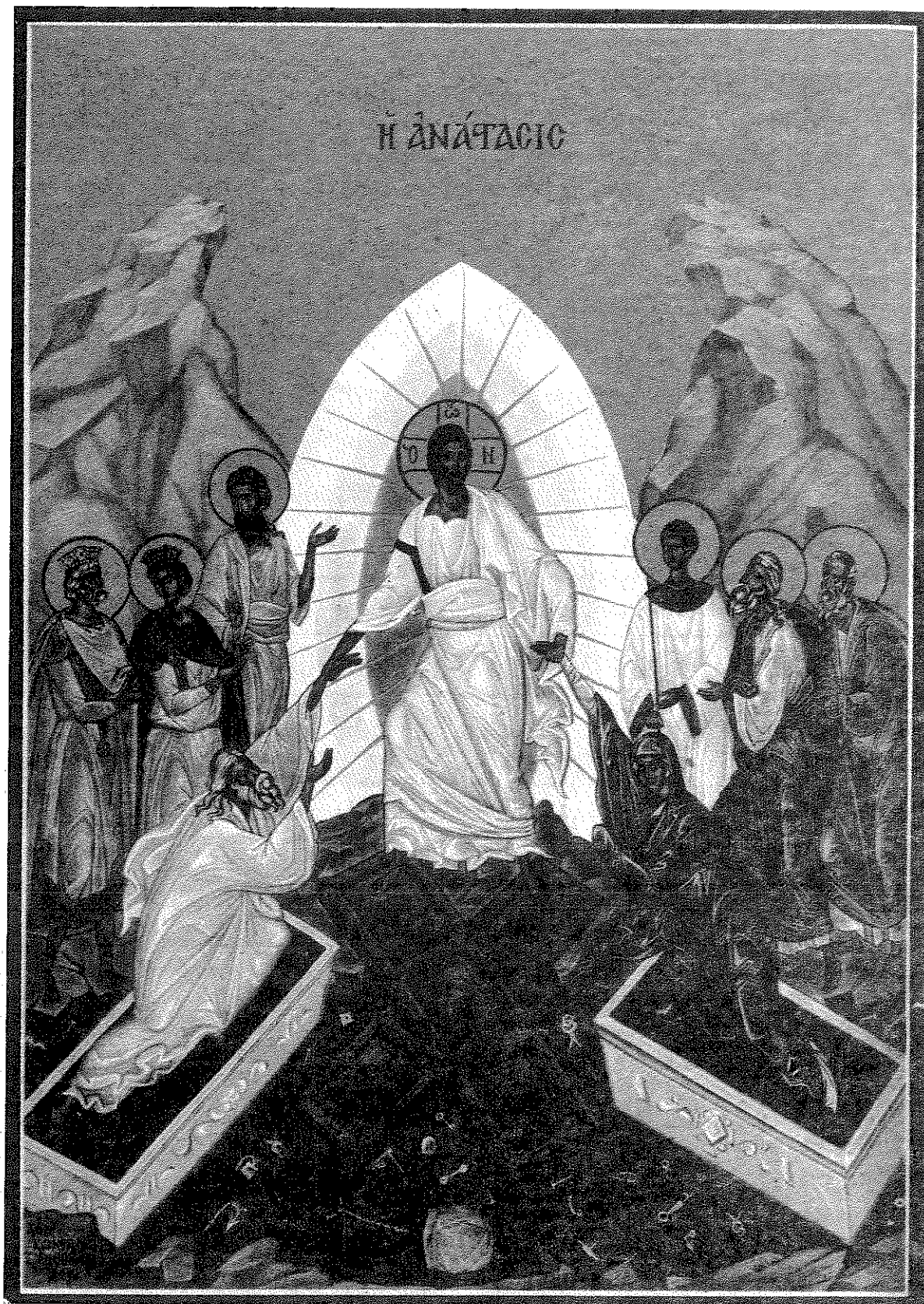
Δίδει δέ ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τοῦ μεγαλείου τῆς, ἡ ἐσταυρωμένη ἀγάπη, διὰ τὴν ἐπανάκτησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀτιμασθέντος καί κατακριθέντος Ἀδάμ καί τῶν ἀπογόνων του, μαρτυροῦσα διὰ τοῦ ὑπὲρ ἔνοιαν καί λόγον ξένου τρόπου τὴν ἀξίαν τῆς πλασθείσης Θεϊκῆς εἰκόνας.

Ἀνερμηνευτον καί δυσθεώρητον τό βάθος τοῦ μυστηρίου τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, τοσούτω μάλλον ἀκατάληπτον, ὅτι ὁ οὐράνιος Πατήρ παρέδωκεν εἰς θάνατον τόν Μονογενῆ Του Υἱόν διὰ τὴν τοῦ κόσμου ζωὴν καί ἀνάπλασιν.

Υπήκοος ὄθεν τῷ Πατρί ὁ προαιώνιος καί συν-ἄρχος Αὐτῷ Υἱός καί Λόγος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς μορφωθεὶς τό ἀνθρώπινον ἀναμαρτήτως ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀναζητῶν τὴν μορφήν τῆς Θεϊκῆς Του εἰκόνας.

Μὴ εὐρὼν δέ αὐτὴν, κατῆλθε μέχρις Ἀδου κευθμώνων συντριβῶν καί λύων τὰ δεσμά τοῦ θανάτου ὡς νικητὴς αὐτοῦ καί δῆσας τόν ἰσχυρὸν ἐλευθεροὶ καί συνανιστὰ τόν αἰχμάλωτον Ἀδάμ, ἀναβιβάζων καί ἀποκαθιστῶν εἰς τὴν ἀπωλεσθεῖσαν πρώτην τιμὴν τοῦ Παραδείσου.

Ἐπαθεν ἐπὶ Σταυροῦ ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεοτήτι καὶ ἀνέστη τριήμερος ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος ἀπαθανάτιζων τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀφθαρτίζων ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς ἁμαρτίας.

Ὅθεν ὁ πεσὼν ἀνίσταται, ὁ διάβολος κατήργηται, ὁ θάνατος νενέκρωται καὶ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησε· ἡμεῖς δὲ ἐλάβομεν χάριν ἀντὶ χάριτος τὸν ἀνακαινισμόν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐν Χριστῷ υἱοθεσίας.

Ταῦτα τὰ δῶρα τῆς Ἀναστάσεως ἡ καὶνὴ κτίσις ἐν Χριστῷ καὶ ταῦτα καλούμεθα ὅπως καθηκότως ἀξιολογήσωμεν. Ἐστω δὲ τοῦτο πρῶτιστον καὶ κύριον μέλημα τῆς ζωῆς μας.

Εἰς τοῦτο προτρεπόμεθα καὶ ὑπὸ τοῦ Πέτρου, τῆς κορυφαίας τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητος λέγοντος: «Χριστὸς ὑπὲρ ἑπάθεν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν ἵνα τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ ἐπακολουθήσετε».

Οὗτος ὀφείλει ἔσται ὁ τρόπος τοῦ βίου μας μὲ πρότυπον τὸν Χριστόν καὶ πορεῖαν ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτοῦ διὰ νὰ τιμηθῇ καὶ ἀξιολογηθῇ ἡ θεία οἰκονομία καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰσοδεύσεως μας εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς κατὰ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ παγκοσμίῳ κρίσει.

Πρὸς τοῦτο προσπαιτεῖται βεβαία καὶ ἀκλόνητος πίστις εἰς Χριστόν καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον Αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τὴν ἀλήθειαν ἐπιβεβαιοῖ αὐτὴ ἡ Ἀνάστασις Του.

Τεκμήριον ἰσχυρόν καὶ ἀδιάψευστον τοῦτο, καθιστῶν ἀναπολογήτους τοὺς ἀρνούμενους τὴν Θεότητα Αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἡ ἁμαρτία ἐνεφώλευσεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦ ἀφῆρσε τὸ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀκολουθῶς τὴν ἐνόρασιν τῆς ψυχῆς, πλανᾶται ὁ δυστυχὴς εἰς τὰ σκότη τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ μὴ δυνάμενον νὰ εἶδῃ τὸ φῶς τῆς Θεογνωσίας μὲ τὴν διόπτραν τῆς πίστεως.

Καὶ ὁ ὑλιστὴς ἄνθρωπος τῆς σήμερον φερόμενος εἰς τὰ σκότη τῆς ἀπιστίας καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπιδόσεών του, ἀπορρίπτει τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου καὶ τῆς «σοφίας» τοῦ αἰῶνος τούτου», συμβιβάζων τὴν συνειδησίν του καὶ πλάθων τὸν Θεόν τῆς ἀρεσκείας του συγκοινωνόν τῶν παθῶν του, εἰς κρίμα καὶ κατάκριμα τῆς ὑψηλῆς του διαγωγῆς καὶ ἀποστολῆς εἰς τὸν κόσμον.

Οὕτω, δύνοντας τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἀναδύεται ὁ πολιτισμὸς τῆς ζούγκλας ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῆς πατρογονικῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς μετὰ τοῦ παρανόμου ζωῆς τῆς «ἀδεσμεύτου ἐλευθερίας», μὲ τρόπους καὶ θέσπισιν νόμων ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως, τρόμου καὶ βίας, ἀπάτης καὶ ἀτιμίας καὶ

μυρίων ἄλλων ἐπιτευγμάτων συμφορᾶς, ποὺ συνιστοῦν κανόνας ζωῆς δῆθεν πεπολιτισμένης καὶ εἰκόνα ἐξελίξεως... Ταῦτα δὲ πάντα ὡς ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀποστασίας.

Εἰς τὴν τοιαύτην κακοδαμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος μοναδικὴ εὐκαιρία σωτηρίας προσφέρεται ἡ ἐπιστροφή εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Οἱ λαοὶ τῆς γῆς θὰ εὐημεροῦν ἐφόσον ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου θὰ ἰσχύει καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ θὰ ἀντηχεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὡς τὸ ἀποδεδειγμένως τελειότερον νομοθέτημα καὶ ὑπέρτερον οἰασθήποτε ἀνθρωπίνης προόδου εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου.

Ἄς ἀντηχήσῃ ὁθεν τρανότερον σήμερον τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὡς ἐγερτήριον σάλπισμα διὰ τοὺς δυστυχῆσαντες τὴν ἐκούσιον στέρξιν τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτὴρ καὶ εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄς ἐνωτισθῇ σύμπας ὁ κόσμος τοῦ πλανήτου μας τὸν λόγον καὶ πάλιν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου περὶ τοῦ Χριστοῦ ὅτι, «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἔστι ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς». (Πράξ. Δ-12).

Καὶ οὕτω, προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ «τῷ προϊόντι Χριστῷ ὡς νυμφίῳ ἐκ τοῦ τάφου καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσιν Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο», πᾶσα ἡ γῆ, ἄδοντες καὶ μελωδοῦντες τὸν ἐπινίκιον ὕμνον,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΑΙ ΕΥΧΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΜΑΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπευθύνομεν ὁλοθέρμους Πασχαλίους εὐχὰς πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Μητροπόλεώς μου καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Εὐχομαι ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ παραμένῃ ἑσαεὶ κοντά μας.

Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἡ ἐμὴ ἀρχιερατικὴ ἐλαχιστότης ἐπὶ Χριστῷ Ἀναστάντι εὐχεται εἰς ὅλον τὸ πλήρωμα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν μεταδίδει ὁ Ἀναστάς, νὰ εἶναι θετικὸν ἀπόκτημα τῆς χριστιανικῆς μας βιωτῆς.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Επί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου

Τέκνα ἐκ Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

«Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριον νύξ καὶ φωταυγὴς τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἑγέρσεως» ψάλλει ἡ ἀγιωτάτη μητέρα μας Ἐκκλησία. Καὶ ὄντως λαμπροφόρος ἐξέλαμψε καὶ πάλιν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, γλυκεῖα, χαρμόσυνος καὶ παιδρά ἐπέστη ἡ ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἰδοὺ πληροῦται τὰ πάντα θείας δόξης καὶ φωτός οὐρανόθεν. **«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»**. Χαρά καὶ ἀγαλλίασις πανταχοῦ ἐπικρατεῖ. Τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια ἀγάλλονται καὶ σκιρτοῦν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συγχορεύουν καὶ συνεορτάζουν **«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»** ψάλλεται μετ' ἀφάτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ μυριάδων Πιστῶν καὶ ἀντηχεῖ ἐν ἀλλαλαγμῷ χαρᾶς, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης **«ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ»** ἀντιλαλεῖται ὡς ἡ πλὴν γλυκυτέρα ἀρμονία ὑφ' ὅλης τῆς χριστιανικῆς ὕψηλίου. Καὶ εἶναι πλήρως δικαιολογημένη, ἡ τοιαύτη πανηγυρικὴ ὁψις τῆς κυριωνύμου ταύτης ἡμέρας. Διότι ὁ σταυρωθεὶς Κύριος ἀνέστη τῇ Τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Πατήσας τὸν θάνατον ἀνέστη ὡς αἰώνιος νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Ἀνέστη καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του ἐπιβεβαιώνει πλήρως τὴν ταυτότητα τῆς θεότητός Του. Ἐπισφραγίζει τὸ σωτηριῶδες ἔργον Του καὶ προμηνύει τὴν ἰδικὴν μας ἀνάστασιν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία, οὐδεὶς δισταγμός, δύναται νὰ κλονίσῃ τὸ λαμπρόν τοῦτο τῆς ἀναστάσεως οἰκοδόμημα. Εἶναι τὸ γεγονός τοῦτο ἀναμφίλεκτως ἀναντίρρητον. **«Ἦγέρθη ὁ Κύριος ὄντως»**.

Καὶ τὴν ἀδιάψευστον ταύτην ἀλήθειαν πιστοποιεῖ καὶ διαβεβαιώνει ἡ εἰς τὴν Ἀνάστασιν ἀκλόνητος πίστις καὶ πεποίθησις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τὴν ἀποδεικνύουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν, οἵτινες διὰ μέσου τῶν αἰώνων Τὸν πιστεύουν καὶ Τὸν λατρεύουν, ὡς Ἀναστάντα Κύριον. Τὴν διασφεῖ, τέλος ὁ αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος θρίαμβος τοῦ Ἑσταυρωμένου. Αὐτοὶ ἤδη οἱ φοβισμένοι μαθηταὶ ὅταν ἤκουσαν τὰς μυροφόρους γυναῖκας νὰ ἐξαγγέλουν εἰς αὐτοὺς, **«τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα»**, ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶν τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, ἠπίστουν ἐπιμόνως εἰς τοὺς λόγους τῶν. Ἰδοὺ ὁμοῦ καὶ ὁ Πέτρος, ὅστις ἄλλοτε εἶχε τοσοῦτον πανηγυρικῶς διακηρύξει τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως

εἰπὼν: **«Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»**. Τώρα τρέχει πρὸς τὸ μνημεῖον, διαπιστώνει τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ δὲν πιστεύει, μολονότι ἐπιστρέφει **«πρὸς ἐαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός»**. Καὶ ὅτε ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους παρέσχε τὸν ἀσπασμόν τῆς Εἰρήνης Οὗτος **«Πτοηθέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν»**.

Δὲν τὸν πιστεύουν λοιπὸν εὐκόλως οἱ μαθηταί. Καὶ μόνον ἀφοῦ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἤκουσαν τὴν διδασκαλίαν Του, τότε ὠμολόγησαν **«ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως»**. Ἡσθάνθησαν τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ὁποίαν μετέδωσαν εἰς τὴν ἀπόντα Θωμᾶν, ὅστις ὁμοῦ ὅλως ἀπαθὴς ἔμεινε καὶ ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς: **«Ἐάν μὴ ἶδω ἐν ταῖς χερsaὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω»**.

Καὶ ὅταν ὁ Κύριος ἐπέτρεψε τὴν τοιαύτην ἐπὶ τοῦ ἀχράντου Αὐτοῦ σώματος ἐξονυχιστικὴν ἔρευναν τοῦ ἀπιστοῦντος μαθητοῦ, ἐπίστευσε καὶ ὁ Θωμᾶς θερμῶς ἀνέκραξε μετὰ χαρᾶς: **«Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός μου»**.

Τοιοῦτρόπως οἱ πρῶν ἀτολμοὶ καὶ περιδεεῖς μαθηταὶ ἐπληρώθησαν χαρᾶς ἀνεκφράστου καὶ αὐτοπεποιθήσεως, πιστεύσαντες ἀκραδάντως εἰς τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦτο τῆς θείας Ἀναστάσεως γεγονός, ἐκ τοῦ ὁποίου ἠντλήσαν θάρρος καὶ δυνάμιν ἀκαταγώνιστον καὶ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, ἐξῆλθον εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ ἐκήρυξαν μετὰ δυνάμεως καὶ παρρησίας τὴν μεγάλην ταύτην τῆς Ἀναστάσεως Ἀλήθειαν, καὶ ἐπεσφράγισαν οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν τὴν νίκην τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ αἷμα τῶν ἐμπροσθεν τῶν φοβερῶν δημίων τους.

Τὰ ἑκατομμύρια τῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων πιστῶν πιστεύουν θερμῶς καὶ ἀναφωνοῦν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης στεντωρεῖα τῇ φωνῇ **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**, ὅτι ἐκ τοῦ θεοδέγμονος καὶ ζωοδόχου Τάφου ἠντλήσαν τὴν ζωὴν. Καὶ ἀνεπήδησε μέσα ἀπ' αὐτόν ἡ **«καινὴ κτίσις»** ἡ ὁποία ἀνακαίνισε καὶ ἀναγέννησε τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον. Ἔστησεν τρόπαιον ὁ Κύριος ἐναντι τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ ὅχι ἀπλῶς συνέτριψε **«πύλας χαλκᾶς»** ἀλλ' ἐσκύλευσε τὸν ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην.

Διά τοῦτο καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφωνεῖ πλήρης χαρᾶς: **«Ποῦ σου θάνατε τό κέντρον; Ποῦ σου ἄδη τό νίκος;»** Ἡδη ἐκ τοῦ ζωοδόχου Τάφου τῆς Ἀναστάσεως ἐκπηγάξει ἀκατάλυτος ζωή. Ἀλλά καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφωνεῖ καί αὐτός: **«Ἀνέστη Χριστός καί πεπτώκασι δαίμονες, Ἀνέστη Χριστός καί χαίρουσι ἄγγελοι, Ἀνέστη Χριστός καί ζωή πολιτεύεται».**

Ἄλλ' ὁ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάς Λυτρωτής ἐμπλεως δόξης καί θριάμβου ἐπιβάλλεται σήμερα ἰδιαίτερα διά τῆς Ἀγάπης Του, ἥτις ἐνθρονίζεται εἰς τās καρδίας τῶν οἰκειοποιουμένων, τό Ἀπολυτρωτικόν Του ἔργον. Ζῇ εἰς τήν ζωήν καί τά συναισθήματα τῶν χριστιανῶν, βασιλεύει εἰς τās ψυχάς καί τās συνειδήσεις αὐτῶν. Τοιουτοτρόπως πεπληρωμένοι οὔτοι ἐκ τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως φωτόλουστοι ἐκ τοῦ Ἀνεσπερου φωτός, ὅπερ ἐκ τοῦ Τάφου ἐξήστραψε κατηγγαίσμενοι ἐκ τῆς δόξης τοῦ θριαμβευτοῦ τῆς ζωῆς, οἱ ἀφοσιωμένοι εἰς Αὐτόν πιστοί δοξάζουν εὐλαβῶς τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τέκνα ἐκ Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χαρμοσύνως ψάλλει σήμερον ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία μας: **«Αὕτη ἡ κλητή καί ἁγία ἡμέρα ἡ μία τῶν σαββάτων ἡ βασιλὶς καί Κυρία».** Ἐπὶ τῇ μεγαλυνύμῳ καί λαμπρᾷ ταύτῃ ἑορτῇ, λαμπροφροῦντες ψυχικῶς ὥς εὐφρανθῶμεν πνευματικῶς καί ὥς πανηγυρίσωμεν θεαρέστως. Ὡς καταυγασθῶμεν ἀπὸ τῆς θείας λάμπης τοῦ Ἀναστάντος Λυτρωτοῦ μας, ἵνα θριαμβεύσωμεν ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀδικίας, καί τῆς παντοειδούς κακοδαιμονίας, πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ ἡμέρες ποῦ διερχόμεθα εἶναι σκοτεινές καί ζοφερές. Ὁ Διεθνὴς ὀρίζοντας χαλεπός, ἀλλὰ καί ὁ τῆς πατρίδος τοιοῦτος λίαν χαλεπέστερος. Καλούμεθα σήμερα ὑπὲρ πάσαν ἄλλην ἐποχὴν νά δώσωμεν τήν καλὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεώς μας. Οἱ σκοτεινές δυνάμεις εὐρίσκονται πλέον ἐντὸς τῆς φιλότατης πατρίδος μας, ἐτοιμες νά κατασπαράξουν τὰ λογικά πρόβατα τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἀντίθεες καί Ἀντίχριστες δυνάμεις, ζητοῦν νά ἐπιβάλλουν τόν νόμον τοῦ ἐπερχομένου Ἀντιχρίστου, μέ τὰ φοβερά νομοσχέδιά τους. Ἀντισταθῆτε μέ ὅλες τῖς ψυχικὰς καί πνευματικὰς δυνάμεις καί πιστεύω ὅτι θά νικήσωμεν.

«Μεῖζον ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ». Καί ὅπως ὁ Κύριος ἐξῆλθεν νικῶν ἵνα νικήσῃ, ἔτσι καί ἐμεῖς ἐάν μέ τήν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἀντισταθοῦμε, θά ἐξέλθωμεν νικητές. Αποβλέποντες λοιπόν, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά εἰς τόν μέγαν καί αἰώνιον θριαμβευτήν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὥς ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τό ἀγωνιστικόν πνεῦμα τῆς ὑπερτάτης θυσίας Του. Εὐέλπιστοῦ-

ντες ὅτι θά ἀνταποκριθῆτε εἰς τό ἀγωνιστικόν φρόνημα τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, πάντες ἐν ἐνὶ στόματι ὥς ψάλλωμεν τόν νικητήριον τῆς νίκης παιάνα μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας:

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Μετά Πασχαλίων εὐχῶν καί εὐλογιῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΕΥΧΑΙ

Μέσω τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ταπεινῶς εὐχομαι εἰς ὅλῳν τό πλήρωμα τῆς ἱ. Μητροπόλεώς μου καί τῶν ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος χαρίσῃται εἰρήνην καί χαράν εἰς τās καρδίας μας.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει υἱκὰς εὐχὰς εἰς τόν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην Πενταπόλεως καί Ἀνατολ. Θράκης κ.κ. Καλλιόπιον, ὅπως ὁ νέος τήν ἡλικίαν μάρτυς Καλλιόπιος, κατευθύνῃ τό ἔργον του εἰς ἱερὰν ὁλοκλήρωσιν, καί ἄξιον συνεχιστὴν τοῦ δημοσιογραφικοῦ του ἔργου.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάννιγγος 32 - Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000
Ἑξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Με τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, διαχεόμενον εἰς τοὺς αἰθέρας, ἀλλὰ πρό παντός ἐντός τῶν καρδιῶν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ μέ τήν φύσιν πάλουσαν ἀπό χαράν καὶ ἀγαλλίασιν, ἐζήσαμεν, καὶ ζῶμεν Χριστόν Ἀναστάντα. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ ἄρθρου εἶναι σαφής ὅτι ὁ Κύριος Ἀνέστη καὶ ἡ πληροφορία αὕτη εἶναι, θεία ἐξάρσει εἰς τὰς καρδίας ὅλων μας.

Ἡ Ἐκκλησία ψάλλει καὶ ἡμεῖς μυριάκις ἀνακράζομεν τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» βιοῦμεν τὸν Ἀναστάντα Κύριο ἐν ὅλῃ τῇ δυνατῇ ἀνθρωπίνῃ ὑποστάσει. Ἡ προηγηθεῖσα νηστεία τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς προλεῖανε τὸ ἔδαφος, διότι ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς εὕρισκετο ἐν πάλῃ μέ τὸν ἀντίδικον ὁ ὁποῖος καὶ «κατελύθη ὀριστικά καὶ ἀμετάκλητα. Ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ποῦ ἀπαγγέλεται ἀπὸ τὸ θεῖον θυσιαστήριον «Που σοῦ θάνατε τὸ κέντρον; που σου Ἄδῃ τὸ νίκος;» εἶναι ἓνα θεῖον σάλπισμα γιὰ μᾶς τοὺς ὀρθοδόξους, γιατί ὁ Ἀναστάς Κύριος ἦταν πλησίον μας καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα, τῆς μετὰ τοῦ ἀντικειμένου πάλης μας, καὶ τώρα μαζί μέ τὸν θριαμβευτὴν Κύριον ἔχομεν τὴν βεβαιότητα καὶ ἡμεῖς, ὡς νικηταί τοῦ κακοῦ νά χαρῶμεν τὴν θεῖαν ἐπαγγελίαν ὅτι ὄντως «κατεπόθη» ὁ Ἄδης καὶ ὁ θάνατος (αὕτη ἡ φοβερὴ μάστιγξ). Ἐφυγεν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν, διότι ὅταν γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου Ἰησοῦς εἶναι πλησίον μας, τότε ἡ ζωὴ μας παίρνει τὴν «ἐξαίρετην θέσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς» ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀκόμη ζῶντες, ἐν μυστικῇ μακαριότητι.

Ἀλλὰ ἄς προχωρήσωμεν, γράφοντες, ὅτι τὰ ἅγια Εὐαγγέλια μᾶς δίδουν πλήρη καὶ ἐμφανῆ Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄς λάβωμεν τὸν κόπον νά ἀναγράψωμεν στοιχειωδῶς, μερικὲς ἐμφανίσεις εἰς τοὺς μαθητάς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῶν πεντακοσίων ποῦ ἀναφέρει ὁ θεῖος Παῦλος. Οἱ μαθηταί εἰς κατάστασιν ἐκτάκτου φόβου παρέμειναν εἰς τὸ Ὑπερώον τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντος καὶ σύμφωνα μέ αὐτά τὰ ὁποῖα τοὺς ἐγνώρισαν αἱ Μυροφόροι, ὁ ἅγ. Πέτρος καὶ θεῖος Ἰωάννης αὐτοὶ παραμένοντες κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἰς τὸ Ὑπερώον, ἐνεφανίσθη ὁ Κύριος ἐνώπιόν των καὶ παρέμεινε συνομιλῶν χαρίζων «εἰρήνην» εἰς τὴν καρδίαν των καὶ ἐμφυσῶν πνεῦμα ἅγιον εἰς αὐτοὺς διὰ νά δυνηθοῦν νά Εὐαγγελίσουν ὅλον τὸν κόσμον, βαπτίζοντες τοὺς νέους ὁπαδοὺς εἰς τὸ ὄνομα

τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος μέ τὴν ἐντολήν ὅτι οἱ προσερχόμενοι νά φυλάσσουν ἐπακριβῶς αὐτά τὰ ὁποῖα ἤκουσαν ἐκ τοῦ ἁγίου στόματός Του, διότι ἄλλως ἢ μὴ τήρησις τῶν ἐντολῶν θά εἶχε ὀλεθρίους συνεπείας.

Δεύτερον σημεῖον ἐμφανείας τοῦ Ἀναστάντος θεανθρώπου ἦταν καὶ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀναγράφει ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἢ δυσπιστία τοῦ ἁγ. Θωμᾶ τοῦ ἐπικαλουμένου Διδύμου ὁ ὁποῖος παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις ὅλων τῶν Ἀποστόλων παρέμενε ἄμετάπιστος μέ τὴν χαρακτηριστικὴν «διαφωνίαν» του ὅτι ὅταν δέν εἶδε τὸν Κύριον καὶ νά τὸν ψιλαφήσῃ, ἦταν ἀδύνατον νά πεισθεῖ περὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ὄντως μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς τοὺς μαθητάς Του ἐν τῷ γνωστῷ Ὑπερώῳ καὶ ἐφώνησε ὀνομαστικῶς τὸν Θωμᾶν διὰ νά τὸν ψιλαφήσῃ, ἀπτόμενος τὰς οὐλαί των ἡλων, καθὼς καὶ τὴν χαίνουσαν πληγὴν τῆς πλευρᾶς Του. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἐθνῶν προερχομένους ἔχει μεγάλην βαρύτητα διότι ἡ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ μᾶς τοποθετεῖ εἰς τὸν μακαρισμὸν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ὅτι «μακάριοι θά εἶναι αὐτοὶ ποῦ δέν θά τὸν δοῦν καὶ θά πιστεύσουν». Χαροποιὸν μῆνυμα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει, τὴν θρησκευομένην ἀνθρωπότητα ἐκτὸς τῶν Ἰουδαίων.

Τρίτον σημεῖον καὶ ἀτράντακτον τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸν Λουκᾶν καὶ τὸν Κλεώπαν οἱ ὁποῖοι πορευόμενοι εἰς Ἐμμαοὺς (30 στάδια) ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν εἶδαν καὶ τὸν ἐζήσαν ὀλοκλήρους ὥρας καὶ ἐγνώσθη τελικῶς εἰς αὐτοὺς ὅταν ὁ Κύριος ἔλαβεν τὸν ἄρτον καὶ τὸν ἐτεμάχισε ἀναγνωρισθεῖς Οὗτος ἀπὸ τοὺς μαθητάς οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν ἀνέτρεξαν νύκτωρ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς τοὺς δώδεκα, πλήρεις χαρὰς καὶ ἀγαλλίασεως διὰ τὴν Ἀνάστασιν αὐτὴν τοῦ Κυρίου. Τώρα ὅλοι μαζί ὁ ἓνας μετὰ τῶν ἄλλων ἔχαιρον καὶ δέν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία εἰς τὴν καρδίαν των ὅτι ὁ Κύριος ἀνεστήθη ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι.

Ἀλλὰ προτοῦ νά κλείσωμεν τὴν πραγματείαν αὐτὴν ἄς ἀνατρέξωμεν ἐπίσης εἰς μίαν ἄλλην περικοπὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννη Εὐαγγελίου ὅτι ὅταν ἐψάρευαν οἱ μαθηταί εἰς τὴν λίμνην τῆς Τιβεριᾶδος μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, ἐνεφανίσθη ὁ Κύριος καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετὰ αὐτῶν ἐπ' ἀρκετῷ χρόνῳ, διότι ἠκολούθησε ἡ γεῦσις τῶν «ο-

ψαρίων» τά ὅποια εἶχεν «ἐτοιμάσει» ὁ Κύριος διὰ νά συμφάγει μαζί των. Αὐταί αἱ λίγαι ζωνταναί ἐμφανίσαις δημιουργοῦν εἰς τοὺς δειλοὺς Ἀποστόλους σθένος καὶ δύναμιν διὰ νά ἐμπεδώσουν τὸν χριστιανισμόν εὐαγγελιζόμενοι Ἀναστάντα Κύριον, διότι χριστιανισμός, εἶναι ἀδύνατον, νά πιστευθεῖ ἄνευ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἃς ἀναγράψωμεν τί μᾶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν Κεφ. ιε' 14, 17, 20:

εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ὄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

Εἰ δέ Χριστός οὐ ἐγήγερται ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἐτι ἐστέ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

Νυνὶ δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοίμημένων ἐγένετο.

Παραθέτω τὸ κεῖμενον τῆς Ἐπιστολῆς διὰ τὸν ἀναγνώστην διὰ νά εἶναι σέ θεσιν νά ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ βάσις καὶ πεμπτουσία τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἄς ἀφήσωμεν ὁμῶς τὴν χαροποιὸν γραφίδα τοῦ Πατρίου ἱεροκήρυκος Μακαρίου ἱεροδιακόνου (17ος μ.Χ. αἰών) νά μᾶς περιγράψῃ τὴν χαράν ποῦ ἀναβλύζει ἀπὸ τὸν Κενὸν Τάφον τοῦ Κυρίου, πρὸς τέρψιν καὶ ἀγαλλίασιν τῶν ἀναγνώστων μας:

«Πολλῶ μᾶλλον τούτῃ ἡ λαμπροφόρος ἡμέρα ὑπερβαίνει, καὶ νικᾷ κάθε ἄλλην πανήγυριν. Ἐπειδὴ ἀνίσως ἄλλη χαρμόσυτος ἡμέρα μᾶς φέρνει ἐνός μυστηρίου καθ' ὑπόθεσιν χαράν, τούτῃ μᾶς εὐαγγελίζεται τῶν μυστηρίων ἀπάντων τὴν τελείωσιν. Ποία ἄλλη ἄλλη ἡμέρα ἔχει νά μετράται μέ τόσα μυστήρια τὸ διάστημά της, ὥσάν ἐτούτην; τῆς ὁποίας τά χαρμόσυνα ἔργα, εἶναι περισσότερα παρὰ ταῖς στιγμαῖς ὅπου ἔχει; ποία ἄλλη ἡμέρα ἀνέτειλε τόσον πολὺ, τόσον δραστικόν φῶς, ὥστε ὅπου νά ἔχη δύναμιν ὄχι μόνον νά χαροποιήσῃ, νά φωτίσῃ, νά λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τὰς καρδίας τῶν ζώντων, ἀλλ' ἀκόμη, καὶ τῶν ἀπ αἰῶνος νεκρῶν; ποία ἄλλη ἡμέρα μᾶς ἀνέτειλε τέτοιον χαροποιόν

φῶς, ὥστε ὅπου νά φθάσῃ ἕως καὶ εἰς τὰ καταχθόνια τοῦ ᾄδου, νά διασκεδάσῃ ἐκεῖνο τὸ παχύτατον σκότος ὅπου ἐκυρίευσέ μέ μίαν θλιβεράν νύκτα τὸ πλῆθος ὅλον τῶν προπατόρων μας, ὡ ἡμέρα ὄντως λαμπρά; ἐπειδὴ μᾶς ἀνέτειλε τὴν παντελὴ ἐρήμωσιν τοῦ ᾄδου. Ἡμέρα χαρμόσυτος, ὥσάν ὅπου ὄχι μόνον τῶν ζώντων παύει τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἀναστεναγμούς, ἀλλὰ μάλιστα τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου νεκρῶν, ποία ἄλλη χαρμόσυτος ἡμέρα, ὥσάν νά ἰδῇς τόσας μυριάδας φυλακωμένους, ἐλευθερωμένους; ποία ἄλλη μεγαλητέρα χαρὰ ὥσάν νά ἰδῇς τὴν ἐξολόθρευσιν, τὸν κρεμνισμόν, τὸν παντελὴ ἀφανισμόν τοῦ τυράννου, τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; ἀγαλλιασώμεθα λοιπόν καὶ εὐφρανθῶμεν εἰς τοιαύτην ἡμέραν. Διότι νά, ὅπου ἐμεταβλήθησαν οἱ σταυροὶ εἰς τρόπαια, ἐμεταγύρισαν οἱ ἐπιτάφιοι θρῆνοι εἰς χαρμόσυνα ἄσματα. Δέν στάζουναι πλέον αἷμα τοῦ ἐσταυρωμένου μου Ἰησοῦ αἱ ἄκανθαις, ἀλλὰ τῆς Ἀναστάσεως τὰ εὐωδέστατα ρόδα ἐβλάστησαν. Δέν εἶναι πλέον σκυθρωπὸν τοῦ πολυμνήτου Ἰησοῦ τὸ πρόσωπον μέ τοὺς ἐμπτυσμούς καὶ μάλιστα, ἀλλὰ λαμπρότερον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν αἰσθητὸν ἥλιον, δέν κρέμεται πλέον νεκρὸς εἰς τὸν σταυρόν ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, ἀλλὰ θριαμβεῖ κατὰ τοῦ θανάτου ὁ ἀθάνατος. Μέ τὴν ἐδικὴν του τριήμερον Ἀνάστασιν, μᾶς προκηρύττει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀνάστασιν. Ἀγαλλιασώμεθα λοιπόν καὶ εὐφρανθῶμεν εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν ὄντως λαμπροφάν ἡμέραν».

Ἐπειδὴ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν χαροποιὸν περίοδον τῶν Ἀναστασίμων ἡμερῶν ἃς παρακαλέσωμεν τὸν Ἀναστάντα καὶ ζῶντα Κύριον νά μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τρίβους ἀσφαλεῖς διὰ νά ἐπιτύχωμεν τὸ μέγιστον γεγονὸς τῆς θείας μεθέξεως καὶ καταγραφῶμεν εἰς τὰς δέλτους τῆς μακαριότητος. Χριστός Ἀνέστη λοιπόν ἀγαπητοί μου καὶ αὐτὴ ἡ νικηφόρος καὶ ἱαμβικὴ ἰαχὴ νά γεμίσει ὅλην τὴν ὑπαρξίν μας.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Είναι αδύνατον ή έμη λευιτική έλαχιστότης νά μήν χαράξω όλίγας γραμμές γιά τό Πασχάλιον Κανόνα του Πάσχα πού ψάλλεται έν τή Έκκλησία καθ' όλον τό διάστημα τής Διακαινησίμου καθώς έπίσης καί τών Πασχαλίων Κυριακών μέχρι τήν ήμέραν τής 'Αναλήψεως του Κυρίου.

Δέν θά θελήσω νά ανατρέξω σέ σχόλια σχετικώς μέ τό ποίος τόν συνέγραψε καί ποίος τόν έμελοποίησε διότι αυτά είναι γνωστά διά μέσου του χρόνου καί τών καταγεγραμμένων δημοσιευμάτων δι' αυτόν αλλά καλόν είναι νά υπενθυμίσωμεν πρós τόν αναγνώστην ότι είναι από τās χείρας του 'Ιωάννου του Δαμασκηνού καί του αδελφού του Κοσμá 'Επισκόπου Μαιουμά. Είς αυτόν τόν κανόνα οί συγγράψαντες έδωσαν όλον τόν πνευματικόν των κόσμον διότι κοντά σ' αυτούς συνήργει καί τό άγιον Πνεύμα. Είναι τώ όντι άφαντάστως αίνέσιμον τό ότι εκτός του μεγίστου γεγονότος τής αναστάσεως του Κυρίου δίνει καί πνευματικά μηνύματα τής τελειώσεως του ανθρώπου ό όποιος ζει τās Πασχαλίους ήμέρας μέ άφάνταστον ένθουσιασμόν καί πλήρης χάριτος καί εύλογίας πού πηγάζει από τόν ζωηφόρον τάφον του Κυρίου μας.

Αλλά νομίζω πρέπει ν' αναφέρω δύο ή τρία τροπάρια του 'Αναστασίμου Κανόνος διά νά ίδη ίδίους όμμασιν ό αναγνώστης τί ακριβώς «διακελύει» τό ύψιστον μήνυμα τής 'Αναστάσεως καί τής αναστάσεως ήμών των ιδίων ως όπαδοί του Πρωτοτόκου μεγίστου αδελφού μας Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού καί καταγράφωμεν μερικά γιά τήν ιστορίαν καθώς έπίσης καί νά ένισχύσωμεν τήν γνώσιν των αδελφών χριστιανών διά τό ύψιστον τούτον γεγονός.

1. «'Αναστάσεως ήμέρα, λαμπρυνθώμεν Λαοί· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· εκ γάρ θανά του πρós ζωήν, καί εκ γής πρós ούρανόν, Χριστός ό Θεός, ήμάς διεβίβασεν επινίκιον άδοντας».

Είναι γεγονός πώς καλούμεθα από τόν 'Αναστάντα Κύριον νά «λαμπρυνθώμεν» διότι μέ τήν θείαν μετάληψιν του άχράντου σώματος καί του τιμίου αίματος φορούμεν στολήν λαμπροφόρον διότι υποδοχόμεθα τόν Κύριον νικηφόρον καί τροπαιούχον κατά του θανάτου καί ότι έμείς πρέπει νά διαβώμεν τήν έξοδον (διότι αυτό καλεΐται Πάσχα) άβρόχοις ποσίν όπως καί οί άρχαίοι διεβήσαν τήν 'Ερυθράν θάλασσαν.

2. Δεύτε πόμα πίομεν καινόν, ούκ εκ πέτρας άγόνου τερατουργούμενον; άλλ' άφθαρσίας πηγήν,

εκ τάφου όμβρήσαντος Χριστού, έν ώ στερεούμεθα».

Μας καλούν, οί άρθρογράφοι νά πιούμε καί μεις νερό τό όποιον δέν πηγάζει πιά από τήν ακολουθούσαν πέτραν, πού έπότιζε τόν διψώντα λαόν, στήν όδόν του πρós τήν 'Ερυθράν Θάλασσαν αλλά αυτό τό πόμα τώρα είναι καινούργιο (πλήρες εύφροσύνης καί θεότητος) πού πηγάζει από τόν 'Αναστάντα Κύριον πού είναι ή πηγή τής ζωής, καί 3. «Καθαρθώμεν τās αισθήσεις καί όψόμεθα, τώ άπροσίτω φωτί τής αναστάσεως, Χριστόν έξαστράποντα, καί Χαίρετε φάσκοντα, τρανώς άκουσόμεθα, επινίκιον άδοντες».

Εββαία έπειτα από τήν Νηστεϊαν καί τήν συνεχή προσευχή μας καί όρθοστασίαν των άγ. ήμερών τής Μεγ. 'Εβδομάδας μας ζητούν οί άγιοι Πατέρες άφού καθαρθώμεν τās αισθήσεις νά δούμε μέ ζωντανά μάτια τόν πλησίον μας εύρισκόμενον, αναστάντα Κύριον, νά τόν «προσψάσωμεν» μέ χείρας καί καρδίαν καθαράν διά νά δυνηθώμεν νά φθάσωμεν τόν Κύριον όπως τόν είδε καί τόν έψηλάφησε ό 'Απόστ. Θωμάς καί νά ανακράξωμεν ύψηλή τή φωνή, ό Κύριός μας καί Θεός μας.

Ελπίζω ότι μέ τά τρία αυτά τροπάρια του Κανόνος τής 'Αναστάσεως νά μεταδώσω αυτήν τήν άγιαν «θέοσιν» κοντά στόν 'Αναστάντα καί πιστεύομεν ακράδαντα πώς οί περισσότεροι των αναγνωστών έτυχον αυτής τής μακαριότητος διότι ανάστασις σημαίνει ότι ό Κύριος είναι πάντοτε κοντά μας εις αιώνας αιώνων, καί θά μάς αξιώσει τής ύψηλής θέσεως πού μάς προσορίζει έν τή Παλιγγενεσία.

Εμφορούμενος μέ αυτές τās σκέψεις άς εύχηθώ διά μίαν άλλην φοράν όπως τύχομεν έλέους διότι εύρισκόμενοι μεταξύ παραπαιούσης καί άμαρτωλής ανθρωπότητος χρειαζόμεθα όλον τό μέγα έλεος πού εκπηγάζει από τήν άγιαν Του 'Ανάστασιν.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΕΥΧΑΙ

'Η Φωνή τής 'Ορθοδοξίας εκφράζει τās φιλικάς της εύχάς εις τόν π. Γεώργιον Σμυράκη, άκούραστον εργάτην του Σωματείου Γεν. Ταμείον 'Εκκλησία Γ.Ο.Χ. 'Ελλάδος καί παρακαλεί τόν Κύριον όπως τόν διαφυλάττη· ύγιά εις τά ιερατικά αύτου καθήκοντα.

ΑΙ ΜΥΡΟΦΟΡΑΙ

Ὁ ἅγιος χορός τῶν Μυροφόρων γυναικῶν αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται παρά τό πλευρόν τοῦ θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ μας εἶναι μέγας. Οἱ Εὐαγγελισταί μᾶς δίνουν σποραδικά αὐτόν τόν κατάλογον ὁ ὁποῖος πρέπει νά εἶναι πλέον τῶν ἑπτὰ γυναικῶν μέ πρώτην καί ὑψίστην μορφήν τήν Κυρίαν Θεοτόκον ἡ ὁποία πρώτη εἶδε Ἀναστάντα τόν Υἱόν της ὅπως τονίζουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ ὁ ἐκ τῶν τελευταίων ἑκατονταετιῶν ἁγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Ἄς ἀφήσωμεν ὁμως τό γεγονός αὐτό καί ἄς δώσωμεν μερικά ὀνόματα ὅπως ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἡ ὁποία ὅπως φαίνεται εἶχε τοιαύτην δύναμιν καί πνευματικὴν ἀκμήν οὕτως ὥστε, ὡς λέγεται, ἔφυγε πάση θυσίᾳ καί προσωπικῶς ἐνεφανίσθη εἰς τόν αὐτοκράτορα Τιβέριον καί ἐξέθεσε ἐν λεπτομερείᾳ τό μεγάλο αὐτό ἐγκλημα τῆς ἱστορίας. Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Τιβέριος σέ γρήγορῃ διαδικασίᾳ «ἀπάλειψε» ἀπὸ τό πρόσωπον τῆς Γῆς τόσον τόν Πιλάτον ὅσον καί τούς Ἰουδαίους ἀρχιερεῖς. Ἀναφέρεται ἐπίσης ἡ μητέρα τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καί Ἰακώβου, ἡ Σαλώμη, ἡ ὁποία ὡς φαίνεται ἀναπτύσσεται καί δρᾷ ἀπὸ τὰ νεανικά χρόνια τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Σαλώμη εἶναι θυγάτηρ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος καί σύζυγος τοῦ Ζεββεδαίου. Ἐπίσης θά ἀναφέρωμεν τήν Σωσάνναν πλουσία προσωπικότητα καί ἐκλεκτόν μέλος τοῦ χοροῦ τῶν Μυροφόρων. Δέν θά ἀγνοήσωμεν τήν Ἰωάνναν σύζυγον τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, Χουζᾶ, ἡ ὁποία προφανῶς παίζει σημαντικόν ρόλον λόγῳ τῆς ἐπαρκείας τῶν οικονομικῶν της πόρων. Ἐπίσης εἶναι καί ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ ἡ ὁποία καί αὕτη συμβάλλει εἰς τό ὅλον τριετές ἔργον τῆς δημοσίας ζωῆς τοῦ Κυρίου.

Παρ' ὅλον τό γεγονός πού ἡ Μάρθα καί ἡ Μαρία ἀδελφαί τοῦ ἀναστάντος Λαζάρου καί προφανῶς θυγατέρες τοῦ Σίμωνος τοῦ Λεπροῦ ἔχουν καί αὐταί ἰδιαιτέραν πνευματικὴν θέσιν μεταξύ τῶν Μυροφόρων διότι, ὅπως γνωρίζομεν ὁ ἁγ. Λουκᾶς τὰς ἐμφανίζει ὡς πολύ ἀγαπητάς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Εἰς τήν χορείαν τῶν Μυροφόρων εἶναι καί τό ἀνδρικόν φύλλον μέ Νικόδημον τόν Φαρισαῖον τόν καί μεταφέροντα ἑκατό λίτρα ἀλόης διὰ τήν ἐπάλειψιν τοῦ σκηνώματος τοῦ Κυρίου. Κοντά ὁμως στόν Νικόδημον εἶναι καί ὁ Ἰωσήφ Εὐσχήμων Βουλευτής ὁ ἀπὸ Ἀριμαθείας, ὁ ὁποῖος ἠγόρασε σινδόνην καθάραν, καί ἐνετύλιξεν τόν Κύριον καί τόν ἐτοποθέτησε εἰς τό καινόν μνημεῖον (προφανῶς ἰδικόν του) παρά τόν Γολγοθᾶν.

Αὐταί αἱ θεαί προσωπικότητες εἶναι καταγεγραμμέναι ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί τυγχάνουν ἀφαντάστου ἀγάπης καί ἐκτιμήσεως διότι εἶναι τὰ ὑψηλά δρώντα πρόσωπα κατὰ τήν δημοσίαν ζωὴν τοῦ Κυρίου, κατὰ τήν Σταύρωσίν Του, τήν Ταφήν Του, καί τήν Ἀνάστασίν Του, που παρουσιάζει ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, τοὺς ἔχει πρότυπα μιμήσεως θείων βουλῶν καί ἐνεργειῶν καθὼς ἐπίσης καί ἡθικά ἀναστήματα. Οἱ ἀναφερθέντες Μυροφόροι τόσον οἱ θῆλεις ὅσον καί οἱ ἄρρενες ὡς πρώτοι ὁμολογηταί τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως δέν ἐζησαν διὰ μέσου τοῦ χρόνου ζωὴν «ἐφησουχάζουσιν» ἀλλὰ πνευματικῶς δρώντα, καί καλούμεθα ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ νά τοὺς παρακαλοῦμεν νά μᾶς χαρίζουν λίγην πνευματικὴν δύναμιν ἀπὸ τὸν ἐξόχως μέγalon δυναμισμόν των. Αὐτό τό λέγω, ὡς πρεσβύτες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι μένω ἐκθαμβος πρό τῆς ἐκπάγλου καί θαυμαστῆς φυσιογνωμίας των.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁδὸς Κάνιγγος 32

ΑΘΗΝΑΙ

Πρὸς

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ

Ὁρθοδόξου Τύπου

Ὁδὸς Κάνιγγος 10 ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τό ὑπ. ἀριθ. 1018 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ὑπὸ ἡμερομ. 2 Ἀπριλίου ἐ.ε. ἐδημοσιεύθη εἰδησις μέ ἐπικεφαλίδᾳ «ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΟΥΝΙΤΩΝ», καθ' ἣν κληρικὸς ἡμέτερος, Παῦλος Ἀποστολόπουλος καλούμενος, ἐλειτούργησε εἰς οὐνιτικόν ναόν παρουσίᾳ Ἐπισκόπου καί οὐνιτῶν κληρικῶν εἰς Κάτω Ἰταλίαν.

Τοῦ γεγονότος τούτου λαβοῦσα γνώσιν ἡ ἀρμόδια ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Ἀρχὴ ἀπήλλαξε τοῦτον τῶν ἐφημεριακῶν του καθηκόντων καί τὸν παρέπεμψε πρὸς ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως ἀπαγορεύσασα συγχρόνως πᾶσαν ἱεροπραξίαν εἰς αὐτόν.

Παρακαλοῦμεν δέ ὅπως εὐαρεστήθητε καί δημοσιεύσετε τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος ὑφ' ἡμῶν πρὸς καθυσύχασιν εὐσεβῶν συνειδήσεων.

Μετ' εὐχαριστιῶν
Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς
καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ

Ἀδελφοί μου ὁ μεγαλύτερος τῶν Ἀποστόλων, ὁ Κήρυκας τῶν Ἐθνῶν μέ στεντορεῖα τῇ Φωνῇ ἀναφωνεῖ καί λέγει «Ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστόν Ἐσταυρωμένον Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δέ μωρίαν, αὐτοῖς δέ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καί Ἑλλήσι Χριστόν Θεοῦ δύναμιν καί Θεοῦ σοφίαν». Μεγάλη Παρασκευή. Κάτι τό διαφορετικό ἔχει γιά τοὺς Πιστοὺς ἡ μεγάλη Παρασκευή. Ἡ Χριστιανικὴ Οἰκουμένη προσβλέπει μέ ἐστραμμένα τὰ βλέμματά της πρὸς τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶ. Μιά ἀνθρώπινη ζωὴ σβήνει πάνω στὸν σταυρό. Αὐτό εἶναι ὅλο κι' ὅλο στά μάτια τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων ὁ Ἐσταυρωμένος. Εἶναι ὁ ἀδύνατος πού πάσχει ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς, ἀπὸ τὴν φαυλότητα, ἀπὸ τὴν κακίαν, ἀπὸ τὸ μῖσος. Ἀλλὰ ἀδελφοί μου τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἔτσι.

Ἄν ἦταν ἔτσι, ἂν ὁ Σταυρὸς ἦταν τό σβήσιμο τῆς ζωῆς ἐνός ἀδυνάτου, θάπρεπε ἓνας μόνος σταυρὸς νάχη ὑψωθῇ μέσα στὴν Ἱστορία μόνος ἐκεῖνος τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄν ὁ Χριστὸς ἦταν ἓνας ἀπλὸς ἀνθρώπος πού ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή πάνω στό σταυρό, θάπρεπε νάχη λησμονηθεῖ τό ὄνομά του, νάχη κλείσει μία γιά πάντα στά χρονοντούλαπα τῆς ἱστορίας ὁ φάκελλος τοῦ Ἰησοῦ. Ἀλλ' ὄχι ἀδελφοί μου κοιτάξτε. Ἀμέτρητοι εἶναι οἱ σταυροὶ ποῦνε ὑψωμένοι σέ κάθε γωνιά τοῦ κόσμου. Μυριάδες οἱ Σταυροὶ πού τὴν Μεγ. Παρασκευὴ εἶναι ὑψωμένοι στό κέντρο ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ναῶν. Μυριάδες οἱ καμπάνες πού χτυπᾶν πένθιμα καί ξυπνᾶνε τίς ὀρθόδοξες ψυχές. Ἐκατομμύρια ἀνθρώποι μιλᾶνε γιά τό ὄνομά τοῦ Ἰησοῦ. Ἐκατομμύρια μάρτυρες στό ὄνομα Ἐκείνου σήκωσαν τό δικό τους σταυρό καί σταυρώθηκαν καί θυσιάστηκαν καί ὅμως δὲν λησμονήθηκε.

Εἶναι καί μετὰ δύο χιλιάδες χρόνια γνωστός παντοῦ. Μέ τό πρόσωπό του ἀσχολήθηκε ἡ Ἱστορία 20 αἰώνων. Καί ἂν θέλῃσαν ὀρισμένοι νά σβύσουν τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τούτοις κατόρθωσαν τό ἀντίθετο. Ἐκεῖ ὅπου ἐδιώχθη τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀνθῆσε καί ἐγίγαντώθη τό δένδρο τῆς πίστεως πού κατέπνιξε τοὺς ἀρνητάς της. Στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ δημιουργήθηκαν τεράστιες βιβλιοθήκες. Ἐκατομμύρια ναοὶ χτίστηκαν μέ τό πάντιμον ὄνομά του. Μ' αὐτόν ἀσχολήθηκε ἡ ἀνθρώπινη διανόησις. Γι' αὐτόν γράφτηκαν τὰ ὠραιότερα ποιήματα. Γι' αὐτόν μίλησε ἡ φιλολογία καί ἡ

φιλοσοφία τοῦ κόσμου. Γι' αὐτόν προπαντός μαρτύρησαν καί θυσιάστηκαν ἑκατομμύρια ἄτομα. Αὐτὸς ὁ Ταπεινὸς Ναζωραῖος ἀπετέλεσε τό ὄροσημο μέσα στὴν Ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου καί μόνος αὐτό; ἀδελφοί. Αὐτὸς ὑπῆρξε τό σημεῖο τό ἀντιλεγόμενο. Ὅσοι ἀσχολήθηκαν μέ τό ὄνομά του, ἀσχολήθηκαν μέ πάθος. Ἡ τὸν πίστεψαν καί τὸν λάτρεψαν ἢ τὸν μίσησαν καί τὸν πολέμησαν. Ἐναντίον ἐνός ἀόπλου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπεστράτευσαν ὅλες τίς δυνάμεις τοὺς οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καί ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ ἔχυσαν τό αἷμα τοὺς ἑκατομμύρια μάρτυρες. Μιλάει λοιπὸν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιά τὸν Χριστόν καί τὸν Σταυρό του. Ὁ Χριστὸς δὲν ὑπῆρξε δημαγωγός. Ὅταν κάλεσε τὸν λαὸ νά τὸν ἀκολουθήσῃ, δὲν τοῦ ὑποσχέθηκε ἀνέσεις καί καλοπέραση, τοῦ ζήτησε θυσίες. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοι». Κι ὅταν κάποτε οἱ δύο μαθητές του ζήτησαν δόξες κοσμικὲς καί μεγαλεῖα καί πρωτοκαθεδρεῖες, τοὺς ὑποσχέθηκε πίκρες καί θλίψεις. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν σχηματίσει κάποια διαφορετικὴ εἰκόνα γιά τὸν Μεσσία. Τὸν φανταζόντουσαν κοσμικό, ἐνδοξο βασιλιᾶ πού θά τοὺς ἀπελευθέρωνε ἀπὸ τὴν ρωμαϊκὴ ἐξουσία καί θά ἀποκαθίστα τό κράτος καί τὴν δόξαν τοῦ Δαυὶδ. Τώρα ἀντὶ γιὰ ἓνα τέτοιο Μεσσία, ὅπως φαντάσθηκαν μέ τό ἐθνικιστικὸ τους βλέμμα τὸν Χριστὸ τὸν βλέπουν πάνω σ' ἓνα σταυρό. Αὐτό τοὺς σκανδαλίζει καί τοὺς κλονίζει. Εἶναι σκάνδαλο λοιπὸν γιά τοὺς Ἰουδαίους ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ γι' αὐτό τό τονίζει ὁ Ἀπόστολος.

Βέβαια ἴσως περιμένουν αὐτοὶ τὸν Ἀντίχριστο ὡς βασιλέα καί σωτῆρα τοὺς. Γιά τοὺς ἐθνικοὺς τοὺς Ἕλληνες αὐτοὶ εἶχαν θεοποιήσει τὴ λογικὴ τὴν ἀνθρώπινη σοφία. Ὅλα τὰ μετροῦσαν μέ τό μέτρο τῆς λογικῆς τῆς ψυχρῆς. Γι' αὐτό ὁ σταυρὸς γιά αὐτοὺς ἦταν μωρία (δηλαδὴ ἀνοησία) ὅπως καί πάλι λέγει ὁ Ἀπόστολος. Ἀλλὰ γιά τοὺς σωζομένους συνεχίζει ὁ Ἀπόστολος «Αὐτοῖς δέ τοῖς κλητοῖς Χριστόν Θεοῦ δύναμιν καί Θεοῦ σοφίαν». Σοφία γιά τὸν τρόπον πού θέλησε γὰ χρησιμοποίησις ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ γιά νά σώσῃ τὸν ἀνθρώπον. Ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ βρῆκε τό σταυρικὸ θάνατο σὰν τρόπο σωτηρίας. Στό σταυρό τοῦ Χριστοῦ ἀδελφοί κρυβόταν τό δόλωμα πού ἀγκυστρώθηκε ἀνύποπτος ὁ Σατα-

νάς καί υπέστη τό θανατηφόρο πλήγμα. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε τό δόλωμα πού πιάστηκε ὁ Διάβολος καί νεκρώθηκε ὁ θάνατος. Σοφία λοιπόν ὁ Σταυρός, ἀλλά καί δύναμις εἶναι ἡ μεγαλύτερη δύναμις τοῦ κόσμου.

Σεισμική δόνησι ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς μέ τήν σταυρική του θυσία σ' ὁλόκληρο τόν πλανήτη. Ἀλλά σεισμικές δονήσεις μέ ἐπίκεντρο τόν Ἑσταυρωμένο συνεχίστηκαν ἀπειρες μέσα στό πέρασμα τῶν χρόνων.

Ὁ σειсмоγράφος τοῦ Οὐρανοῦ ἔχει σημειώσει δισεκατομμύρια καρδιακές δονήσεις. Δισεκατομμύρια καρδιές σείστηκαν ἀπό τήν θέα τοῦ Σταυροῦ καί συντετριμμένες προσκύνησαν καί ὁμολόγησαν τόν Ἰησοῦ Χριστόν Σωτῆρα καί Λυτρωτήν καί εὐεργέτη. Ἀνάλογα λοιπόν ἀδελφοί πῶς τόν βλέπουν τόν Ἑσταυρωμένον σήμερα οἱ ἄνθρωποι. Ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τήν ὁπτικήν γωνία, ἀνάλογα μέ τό πρίσμα, κάτω ἀπ' τό ὁποῖο ἐξετάζει τόν Ἑσταυρωμένο. Ἀνάλογα μέ τά γυαλιά πού φοράει.

Τό ἴδιο πράγμα τό βλέπει ὁ ἕνας μέ σμικρυντικούς φακοὺς καί τοῦ φαίνεται ἕνα τίποτε. Τό βλέπει ὁ ἄλλος μέ μεγεθυντικούς φακοὺς καί τό θεωρεῖ πελώριο. Μόνο μέ τά κυάλια τῆς πίστεως εἶναι δυνατόν ν' ἀτενίσουμε τόν Ἑσταυρωμένο. Μόνο μέ τήν πίστι βλέπουμε τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ σταυροῦ. Ἀπειρες οἱ διαστάσεις γιατί ἀπειρη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Πανανθρώπινη ἡ λυτρωτική σημασία τοῦ Σταυροῦ. Δέν εἶναι ἀμέτοχη καί ἡ ἀψυχος φύσις στά ἀνθρώπινα καί θεϊκά πράγματα. Δέν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς τύχης ἡ ὕλη, ἡ φύσις, τό ὑλικό σύμπαν, ἡ ὑλική κτίσις. Τίποτε τό τυχαῖο δέν ὑπάρχει στόν κόσμο. Δημιούργημα τοῦ Θεοῦ καί ἡ ὑλική κτίσις. Πάνω στήν ὑλική κτίσι ἔβαλε τήν σφραγίδα του ὁ δημιουργός. Ἀλλά πάνω στήν ὑλική κτίσι ἔβαλε τήν σφραγίδα του καί ὁ ἁμαρτωλός ἄνθρωπος. Ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου εἶχε τίς ἐπιπτώσεις τῆς καί πάνω στή φύση. «Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν» λέγει ὁ Ἀπόστολος.

Ὅπως λοιπόν ἡ φύσις συμμετεῖχε στήν πῶσι τοῦ πρώτου ἀνθρώπου τοῦ Ἀδάμ, ἔτσι συμμετέχει, καί στό πάθος τοῦ νέου Ἀδάμ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σήμερα ἀδελφοί μου ἔχουν στηθεῖ πολλά μνήματα τῆς ἁμαρτίας. Μνήματα τῶν παθῶν μας παθῶν καί ἔξεων. Νεκροί πνευματικά πολλοί συνάνθρωποί μας ἀργοσέρνουν τά βήματά τους. Μυριάδες νέοι καί νέες σήμερα σύμβολα τῆς ζωῆς κείτονται πεσμένοι στούς τάφους τῆς ἁμαρτίας πτώματα ἐλεεινά, ἀποθέματα τῆς κακίας καί τῆς διαστροφῆς. Σήμερα λόγω τοῦ ἐγωῖσμοῦ τῆς φιλαυτίας, καί τοῦ ἀτομισμοῦ στήνονται σταυροί καί

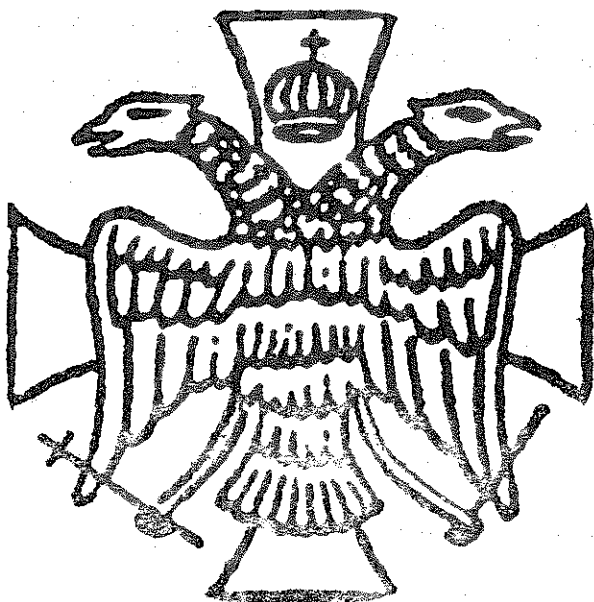
πραιτώρια καί Γολγοθάδες γιά συνανθρώπους, παρ' ὅλα τά φιλειρηνικά κινήματα, καί τά συνέδρια καί τίς ἐξεγέρσεις ἀνά τόν κόσμο. Δέν θά ὑπάρξει δυστυχῶς εἰρήνη, ἀγάπη, δικαιοσύνη, στοργή, παραμυθία, ἐνότητα, φιλανθρωπία, ἐάν δέν συνειδητοποιήσουμε οὐσιαστικά, μέσα στήν καρδιά καί τήν ψυχή μας, τήν θυσία τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ μας. Γι' αὐτό ὅσοι πιστοί τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ μας ἄς προσέλθουμε νοερά πρό τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθά τῶν Ἱεροσολύμων καί ἄς γονυπετήσουμε μπροστά στό ματωμένο τοῦ Χριστοῦ Σταυρό καί νά ποῦμε μέ συντετριμμένη καρδιά μετανοοῦντες εἰλκρινά Δόξα τῇ μακροθυμῇ σου Κύριε δόξα σοι.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Σχετικῶς μέ τό δημιουργηθέν σκάνδαλον τοῦ ἐφημερίου Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς Παύλου Ἀποστολοπούλου ἐκ τῆς λειτουργίας του εἰς οὐνιτικόν ναόν τῆς κάτω Ἰταλίας παρουσία καί οὐνιτικῶν κληρικῶν, φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ὁ ἀμέσως ὑπεύθυνος Ἀρχιερεὺς ἅμα τῇ πληροφορίᾳ τοῦ γεγονότος ἔλαβε μέτρα κατ' αὐτοῦ ἀπαλλάξας τῶν ἐφημεριακῶν του καθηκόντων, ὁ δέ Σεβ. Πειραιῶς ἐκάλεσεν εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν ἀπαγορεύσας ἐν τῷ μεταξύ πᾶσαν ἱεροπραξίαν εἰς αὐτόν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου πληροφοριῶν τῆς Ἐκκλησίας
Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος

ΝΟΚΟΜΑΚΑΝΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

**Υπό του Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου
Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Ἀδελφοθέου**

Περί κατηγορίας Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ποίους δέχονται εἰς κατηγορίαν.

Δέν παύει ὁ ἐχθρὸς καὶ πολέμιος Σατανᾶς νά μολύνει τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τὰς ὑπολήψεις διὰ συκοφαντίας, περισσότερο δέ τῶν Ἀρχιερέων. Διὰ τοῦτο ὥρισαν οἱ θεῖοι Πατέρες τῆς Β' Οἰκου-
μενικῆς Συνόδου, εἰς τὸν στί' Κανόνα, ὅτι κάθε ἄνθρωπος τιμημένος μέ καλόν βίον καὶ ἀρετὴν, ἢ ἄτιμον βίον, πιστόν ἢ ἄπιστον ἢ αἰρετικόν, ἐάν ἔχη ὑπόθεσιν μέ Ἀρχιερέα, δια πράγματα κινητά ἢ ἀκίνητα, δηλαδὴ χρήματα ἢ ρούχα ἢ ἄλλο τίπο-
τε, ἔχουν ἄδεια αὐτοὶ νά καλοῦν τὸν Ἀρχιερέα εἰς τό κριτήριον καὶ ἐάν ἔχουν δίκαιο νά τό λάβουν. Ἐάν δέ εἶναι ἐγκληματική ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἀρχιε-
ρέως, δηλαδὴ ἐπόρνευσεν, ἢ ἐμοίχευσεν, ἢ ἐκλε-
ψεν πράγματα ἀπὸ ἐκκλησίαν, ἢ ἐλειτούργησεν, εἰς ἄλλου Ἀρχιερέως ἐκκλησίαν χωρὶς τὴν θέλη-
σίν τοῦ κατὰ τόπον Ἀρχιερέως, ἢ ἄλλον πρᾶγμα ἔκαμεν ὅπου ἐμποδίζει τὴν Ἀρχιεροσύνην, εἶναι εὐλογον νά καθαίρεται ἢ νά παιδεύεται μέ ἀργία τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ.

Χρειάζεται οἱ κριταὶ νά δοκιμάζουν καὶ νά ἐξε-
τάζουν τοὺς κατηγοροῦς, μήπως διὰ πάθος ἢ ἐχθρὰν ἐκινήθησαν εἰς τοῦτο. Μήπως ἐτιμώρη-
σεν ἱερεῖς ἢ κοσμικοὺς ἀφόρισεν, ἢ ἐδίωξε τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἢ διὰ ἄλλην ἐχθρὰν, αὐ-
τῶν αἱ κατηγορίαι ἐναντίον τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Κλη-
ρικοῦ δέν ἰσχύουν, ἕως ὅτου νά καθαρισθοῦν ἀπὸ τίς αἰτίες ἐκεῖνες ὅπου ἐπαιδεύθησαν. Μόνον τότε νά ἔρχονται εἰς κατηγορίαν καὶ μαρ-
τυρίαν. Πρέπει δέ ἐγγράφως νά γίνεται ἡ κατηγο-
ρία τοῦ κατηγοροῦ διὰ ποῖο ἐγκλημα τὸν κατηγο-
ρεῖ.

Ἐάν ἀποδείξη τὴν κατηγορίαν, καθὼς ὀρίζουν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες, μετὰ πέντε ἀξιόπιστων μαρτύρων, καθαιρῆται ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ἐάν δέν εἶναι διὰ καθαίρεσιν γίνεται παιδευσις κατὰ τό πταίσιμον καὶ ἀργεῖται τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ. Ἐάν ὁ κατήγορος δέν ἀποδείξη τὰ ὅσα εἶπε κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως λαμβάνει τὴν αὐτοπάθειαν. Ἐάν μὲν εἶναι ἱερεὺς καθαιρῆτε τελείως τῆς ἱερωσύ-
νης αὐτοῦ, ἐάν δέ λαϊκὸς ἀφορίζεται καὶ ἐκβάλε-
ται ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

**Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦν Ἀρχιερέα πρέπει νά
εἶναι ἀνεπίληπτοι**

Λέγουν ὁ Ζωναρᾶς καὶ ὁ Βαλσαμών, ὅτι δέν

δύναται κάθε ἄνθρωπος νά κατηγορήσῃ Ἀρχιε-
ρέα μόνον ὅσοι εἶναι καθαροῦ βίου, ἀξιόπιστοι, φοβούμενοι τὸν Θεόν καὶ ἀπέχοντες παντὸς κακοῦ, νά μὴν εἶναι μοιχοί, οὔτε φανεῖς, οὔτε κλέπται, συκοφάνται, οὔτε νά λαμβάνουν δῶρα διὰ νά κατηγορήσουν, οὔτε νά μετέχουν εἰς ἄλλον κακόν. Αὐτοὶ δύνανται νά κατηγορήσουν Ἀρχιε-
ρέα, τέτοιους θέλει ὁ νόμος καὶ συμφωνεῖ ὁ Κανόνας, ὄχι ἀτίμους, ἐχθροὺς, ἢ ἀσώτους. (138, 21ος Δ' Οἰκουμ. Συνόδου καὶ 9ος Θεοφίλου).

Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Κανόνας τῆς ἐν Κερθαγένη Συνόδου ὅτι ἐκεῖνοι ὅπου θέλουν νά κατηγορή-
σουν Ἀρχιερέα νά ἐξετάζονται τί ἄνθρωποι εἶναι καὶ τί ἔργα ἔχουν. Ἐάν μὲν εἶναι ὡς ἄνωθεν εἰπο-
μεν ἐντιμοί, νά τοὺς δέχονται εἰς κατηγορίαν καὶ μαρτυρίαν. Ἐάν δέ εὐρίσκονται εἰς κανένα τῶν ἄνωθεν κακῶν, δέν στηρίζεται ἡ κατηγορία οὔτε ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

Πόσοι Ἀρχιερεῖς χρειάζονται γιὰ νά κρίνουν Ἀρ- χιερέα, πόσοι Πρεσβύτερο καὶ Διάκονον

Ὁ ΙΒ' Κανόνας τῆς ἐν Κερθαγένη τοπικῆς Συνόδου ὀρίζει νά κρίνεται ἡ ἐγκληματική ὑπόθε-
σις τοῦ Ἀρχιερέα ἀπὸ δώδεκα Ἐπισκόπους. Τοῦ δέ Πρεσβυτέρου ἡ ἐγκληματική ὑπόθεσις νά κρί-
νεται ἀπὸ ἕξι ξένους Ἐπισκόπους καὶ ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς τοῦ τόπου ἑβδομος. Τὸν δέ Διάκονον ἀπὸ τρεῖς καὶ ἀπὸ τὸν ἰδικόν του Ἀρχιερέα.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ καθαίρεσις τοῦ Ἐπισκόπου Ἀ-
μαθοῦντος Ἰωάννου, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Ἀρχιε-
πίσκοπος Κύπρου μέ ἑνδεκα Ἐπισκόπους, δέν ἔλαβε κύρος ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Λουκά.

Τὴν κατέλυσε, τὴν καθαίρεσιν, ὡς μὴ ἔχουσα ἰσχύν, ἐπειδὴ δέν ἔγινε μέ δώδεκα Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κανόνος.

**Ὅταν ἡ Ἱ. Σύνοδος στείλῃ α' καὶ β' καὶ γ' μήνυμα
σὲ κατηγορούμενον Ἀρχιερέα, καὶ δέν παρουσια-
στεῖ.**

Ὁ οδ' Κανόνας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὀρίζει, ὅτι ἂν κατηγορηθεῖ Ἐπίσκοπος ἀπὸ ἀξιόπιστους ἀνθρώπους, νά μὴν κρίνῃ ἡ Ἱ. Σύνοδος χωρὶς νά εἶναι ἐκεῖ ὁ κατηγορούμενος νά ἀκούσῃ ἐκεῖνα ὅπου λέγουν κατ' αὐτοῦ. Ἐάν μὲν ὁμολογήσῃ τὰ ὅσα εἶπουν, ἂν εἶναι ἐγκλημα καθαίρεσως νά καθαίρεται. Ἐάν δέ ἀρνηθῇ ἀλλὰ ἀπὸ ἀξιόπι-
στους μάρτυρες μαρτυρηθῇ ὅτι εἶναι ἀληθεῖς, οἱ κατηγορίες, καθαίρεται ὅπως ὀρίζουν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες.

Ἐάν τὸν καλέσουν καὶ δέν παρουσιαστῇ εἰς κρίσιν, στέλνουν δύο Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν καλοῦν διὰ δευτέραν φορὰν νά ἔλθῃ νά ἀποκριθῇ εἰς τὰς κατηγορίας ὅπου τὸν κατηγοροῦν. Ἐάν δέ στεί-

λουν καί τρίτο μήνυμα καί δέν παρουσιαστεί, παίρνεται απόφασις καί τελεία καθαίρεσις κατ' αὐτοῦ.

Ἐάν εὐρίσκεται Ἀρχιερέας κατηγορούμενος, χωρίς νά γίνη κρίσις ἀρχιερατική, δέν τόν ἐβγά-
ζουν ἀπό τόν θρόνον του.

Ὁ ΠΗ' Κανόνας τῆς ἐν Καρθαγένῃ Τοπικῆς Συνόδου ὀρίζει ὅτι, ἐάν εὐρίσκεται Ἀρχιερέας εἰς κατηγορίαν, δέν ἔμπορεῖ κανείς νά τόν ἐβγάλη ἀπό τόν θρόνον του, ἕως ὅτου γίνη ἡ κρίσις αὐτοῦ. Ἐάν μὲν φανῇ αἷτιος τότε μόνον ἀφοῦ καταδικα-
σθῇ, ἐκβάλεται τοῦ θρόνου του, κατὰ τήν θεῖαν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου.

Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Με μεγάλη ἐπιτυχία καί ἀρκετή συρροή κόσμου, ἀπό ὅλον τόν Πειραιᾶ καί τὰ περίχωρα, διοργανώθη εἰς τό Δημοτικό Θέατρο Πειραιῶς ἡ Πνευματική Ἐκδήλωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς πού ἔλαβε χώραν τήν Ε' Κυριακή τῶν Νηστείων 22α Ἀπριλίου Π.Η. ε.ε. καί ὥραν 4ην μ.μ. Σ' αὐτήν τήν ἐκδήλωσιν ἀκούστηκαν πολλά καί ἐνδιαφέροντα πράγματα πού ἀφοροῦν τήν πίστη μας δηλαδή τήν Ἀγίαν Ὁρθοδοξίαν μας, καί γενικά ὅτι ἀφορᾷ τήν φιλότιν Πατρίδα μας. Ἀξίζει κάθε ἐπαινος εἰς τόν διοργανωτήν καί ἐμπνευστήν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς κόν Γερόντιον, ὁ ὁποῖος πάντοτε δείχνει τήν ἀγάπην του καί τό πατρικό του ἐνδιαφέρον γιά τὰ πνευματικά του παιδιά, ἀλλά γενικά γιά ὅλον τόν ἀγῶνα τόν ὁποῖον διεξάγει ἡ μαρτυρική ἡμῶν ἐκκλησία. Ἐνα μεγάλο λοιπόν εὐχαριστῶ εἰς τόν Σεπτόν Ποιμενάρχη τῆς Ἱερᾶς καί Θεοσηρίκτου Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνος. Τήν ὅλην ἐκδήλωσιν παρουσίασε εἰς τό ἀκροατήριον ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πατήρ Γερόντιος Λουδάρος ὁ ὁποῖος καί εἰσηγήθη τῶν θεμάτων. Οἱ δύο Πανοσιολογιώτατοι ὁμιληταί ἀνέπτυξαν μέ μεγάλη ἐπιτυχία τὰ θέματά τους, τὰ ὁποῖα εἶχαν μεγάλη ἀπήχησιν εἰς τό ἀκροατήριον.

Ὁ πρῶτος ὁμιλητής Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καί Ἱεοκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας πατήρ Χρυσόστομος Βάρκας ἀνέπτυξεν τό θέμα: Αἱ κοσμογονικά Ἀλλαγαί καί ἡ Στάσις τῶν Ὁρθοδόξων ἐναντι αὐτῶν, διεξοδικά καί ἐμπεριστατωμένα καί ὁ δεῦτερος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καί πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως Θεοσ/νίκης πατήρ Μακάριος Καβακίδης ἀνέπτυξεν τό θέμα: Αἱ ἡλεκτρονικά ταυτῆται καί ὁ προβληματισμός τῶν Ὁρθοδόξων, θέματα καυτά καί ζωτικῆς σημασίας γιά τοὺς Ἑλληνας Ὁρθοδόξους καί γιά τήν πατρίδα μας.

Καί οἱ δύο ὁμιληταί καταχειροκροτήθηκαν ἀπό τό πολυπληθές ἀκροατήριον. Τήν ἐκδήλωσιν ἐπλαισίωνε ἡ Χορωδία τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κου Μιχαήλ Μακρῇ, ἡ ὁποία ἀπέδωσε ἀριστα ἐκκλησιαστικούς ὕμνους τῆς κατανυκτικῆς Περιόδου τῆς μεγάλης Σαρακοστῆς.

Τήν ὅλην ἐκδήλωσιν ἐτίμισαν διά τῆς Παρουσίας τῶν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Θεοσ/νίκης κος Εὐθύμιος, Πενταπόλεως κος Καλλιόπιος, Χίου κος Στέφανος, Εὐρίπου κος Ἰουστίνος, πολλοί Κληρικοί, καί μοναχοί, ὁ βουλευτής τῆς Ν.Δ. κος Τραγάκης καί πολλοί ἄλλοι.

Εἰς τό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ὁμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης Πειραιῶς κος Γερόντιος εὐχαριστήσας, ὅλους ὅσους συνέβαλαν καί ἐβοήθησαν γιά τήν διεξαγωγή καί περάτωσιν τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως. Ἐπίσης οἱ Πανοσιολογιώτατοι, πατήρ Γερόντιος καί πατήρ Χρυσόστομος παρέδωσαν εἰς τόν Σεβασμιώτατον ἀναμνηστικήν πλάκετα καί ἐγκόλπιον γιά τὰ τριάντα χρόνια τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου, εὐχόμενοι μέ ὅλην τήν καρδιά, νά εὐδοκήσῃ ὁ Θεός νά ἐορτάσουμε εὐκλεῶς καί εὐδοκίμως καί τήν Τεσσαρακονταετίαν Του.

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχεται εἰς τόν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Πειραιῶς καί τοὺς Συνεργάτας Του κάθε ἀπό Θεοῦ εὐλογίαν καί εὐόδωσιν τῶν πνευματικῶν τῶν ἔργων.

Παραθέτομεν τίς ὁμιλίες τῶν Πανοσιολογιωτάτων.

ΟΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΑΥΤΩΝ

Ο ιεροκήρυξ ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας ὁμιλῶν

ἐν τῷ Δ.Θ.Π. κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατε καί πολιέ Γέροντα ἅγιο Πειραιῶς,
Σεβασμιώτατοι,
Ἀγαπητοί Συμπρεσβύτεροι,
Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ ἀνθρωπότης διανύει ἤδη τὴν τελευταίαν
δεκαετίαν τοῦ τρέχοντα αἰῶνα. Σύν Θεῷ σέ λιγό-
τερο ἀπὸ μιά δεκαετία, θά ἔχουμε τὴν τιμὴ νά

ὑποδεχθοῦμε τὸ νέο αἰῶνα. Ὀλιγόβιος ὁ ἀνθρώ-
πος, ἔχει συνηθίσει νά μετρά τὴ ζωὴ του μὲ τοὺς
χρόνους. Λίγοι ἄνθρωποι ἔχουνε τὴ τιμὴ νά ἀπο-
λαμβάνουν τὴ μετάβασι ἀπὸ αἰῶνα σὲ αἰῶνα. Καί
ἐάν πολλές φορές μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τῶν χρόνων
σταματᾷ τὸ μυαλό στὸν προηγούμενο χρόνο,
ὥστε καί σὲ γράμματά μας ἀκόμη νά τοὺς μπερ-

δεύουμε, τώρα πρέπει να δώσουμε προσοχή. Πρέπει να το χωνέψουμε. Σύντομα θα έχουμε την εξαιρετική τιμή να ανοίξουμε με μεγαλοπρέπεια και ειδικό πρωτόκολλο ένα ακόμη αιώνα; στους ήδη είκοσι υπάρχοντες. Τι θα επακολουθήσει στον ήδη επί θύραις νέον αιώνα; Κύριος οίδεν. Όφείλουμε όμως αδιαμφισβήτητα να δούμε και να σκιαγραφήσουμε πολλά και καλά και κακά που έπεσώρευσαν οι αιώνες μέσα στο διάβα τους και ιδιαίτερα ο πολυσυζητημένος και πολυθρύλητος είκοστός αιώνας, πού, χωρίς να διεκδικούμε κανένα προφητικό χάρισμα, ήταν και είναι ο πλέον τραγικός για την ανθρωπότητα.

Βέβαια, χωρίς να είμαστε άπαισιόδοξοι, είχε και τις ευεργετικές του για την ανθρωπότητα πλευρές, γιατί όντως ανακούφισε τον άνθρωπο σε πολλούς τομείς της ζωής του. Με τις έπιστημονικές ανακαλύψεις και εφευρέσεις, με την ιατρική επανάσταση και εξέλιξη με τα διαστημικά ταξίδια και τα διαστημόπλοια, με την διάσπαση του ατόμου και την ανακάλυψη της ατομικής και πυρηνικής ενέργειας, έσπασε το φράγμα της νοητικής του, όπως θα λέγαμε, στασιμότητας και έφθασε στο άκρον άωτον της έπιστημοσύνης. Όμως εύλογα θα έρωτούσε κάποιος. "Αραγε, έφερε την πραγματική και αυθεντική ανακούφιση και παρηγοριά στον κουρασμένο άνθρωπο; Απάλυνε τον πόνο για την ζωή; Του έδωσε πραγματική και άληθινή παρηγοριά; Του ίσχυροποίησε τον έσωτερικό του και ψυχικό του κόσμο; Έδω τό έρώτημα θα έλεγα είναι δύσκολο και διλληματικό.

Και ναι μεν αναμφίβολα έχουμε πολλά θετικά στοιχεία για την θετική του πλευρά σε όλους τούς τομείς της έν γένει ζωής. Έχουμε έδω ακριβώς να τονίσουμε και την αρνητική του πλευρά; γενικά για τον άνθρωπο. Άρκει να θυμηθούμε ένα και μόνο γεγονός και περιστατικό πού συνέβη μόλις λίγα χρόνια εις τό Τσέρνομπιλ της Ρωσίας, τό φοβερό αυτό πυρηνικό ατύχημα με τό φοβερά αποτελέσματα, με τό χάσιμο τόσων πολλών δεκάδων ή και εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, πού κατατρόμαξε και κατετάραξε την ανθρωπότητα όλόκληρη, και θά καταλάβουμε όλοι μας, ότι οι φόβοι μας και οι επιφυλάξεις μας δέν είναι και τόσο άδικαιολόγητοι. Και άσφαλώς δέν είναι μόνο τό ατύχημα του Τσέρνομπιλ. Υπάρχουν και άλλα πολλά, πού ίσως δέν έρχονται στό φώς της δημοσιότητας και στοιχίζουν καθημερινώς ζωές ανθρώπων, για να δούμε ότι ο άνθρωπος παρ' όλη τη μεγάλη αυτή ανακάλυψή του δέν είναι σε θέση αυτές τις άπεριόριστες δυνάμεις της ενέργειας να τις περιορίσει και να τις τιθασεύσει.

Όμως άδελφοί μου, ή όμιλία μας περιλαμβάνει

τρία μέρη. Τό πρώτο μέρος αναφέρεται έν περιλήψει στις ραγδαίες πολιτικοοικονομικές και άλλες μεταβολές πού σημειώθηκαν στον πλανήτη μας τις τελευταίες δεκαετίες. Τό δεύτερο μέρος αναφέρεται στον αποδέκτη αυτών των μεταβολών, δηλαδή τον άνθρωπο, ο οποίος άλλοτε παρουσιάζεται ως ένθουσιώδης όραματιστής και άλλοτε ως καχύποπτος παρατηρητής της κατά κόρον επαγγελομένης και συνεχώς ακουομένης «νέας εποχής». Και τό τρίτο μέρος έχει στόχο του να αξιολογήσει αυτές τις μεταβολές, να εκτιμήσει με ψυχραιμία την κάποτε υπερβολική άπαισιόδοξία, όπως έξ ίσου και την άπροβλημάτιστη αισιοδοξία, όπως ανθρώπου της εποχής μας άπέναντι στις ραγδαίες τούτες μεταβολές. Τούτο έπιχειρείται όχι τόσο με την έμβριθη και ακριβολόγο σκέψη ειδικού, όσο με την πείρα και την έμπνευση της λευϊτικής διακονίας. Αυτή άλλωστε ή όμιλία δέν αποβλέπει να βγάλει από άδιέξοδα. Τίμημά της θά είναι να καταφέρει να έστίαση τό νοϋ μας στην προβληματική των άδιεξόδων του σύγχρονου ανθρώπου και σε έμπνεύσει σε προσευχή όλων των όρθοδόξων λαών, ιδιαίτερα δέ του έλληνικού Όρθοδόξου υπέρ της του κόσμου σωτηρίας.

Είναι αλήθεια σύμφωνα με τά προλεγόμενά μας ο άνθρωπος σε όποιο γεωγραφικό χώρο και άν εύρίσκεται, σε όποιαδήποτε χώρα με όποιεςδήποτε πολιτικές ή θρησκευτικές πεποιθήσεις, εύρίσκεται σε φοβερά άδιέξοδα. Οι διάφορες κρίσεις κυριαρχούν εις την ζωή του. Κρίσεις ήθικές, ιδεολογικές, οικονομικές, θεσμικές και θρησκευτικές ακόμα. Τά πάντα συγχέονται μέσα του, αναταράσσονται και ανακατατάσσονται, γιατί ακριβώς λείπει τό στοιχείο εκείνο, πού θά τον ήρεμήσει, θά τον καθησυχάσει, θά τον καταστήσει έλπιδοφόρο, για τό πραγματικό νόημα και την άληθινή πορεία της ζωής του σ αυτόν τον πλανήτη. Και άσφαλώς δέν κάνουμε λόγο για τούς εκ πεποιθήσεως άθεους και μηδενιστάς και άθρήσκους, πού στην πραγματικότητα δέν είναι άθεοι, άσχετα πώς έφθασαν στό σημείο αυτό. Είναι πολλά τά αίτια, όμως για μās όλους τούς άλλους ανθρώπους πού ανήκουμε σε κάποια θρησκεία και είμαστε τοποθετημένοι σε κάποιο πιστεύω, σε κάποιο τέλος πάντων Θεό, τί γίνεται με μās όλους; Βέβαια κάθε λαός με τό δικό του Θεό και τις δικές του θρησκευτικές πεποιθήσεις έχει να πη πολλά και να προτείνη πολλά. Εμείς όμως όλοι οι ανήκοντες εις τον μόνον Ένα και άληθινό Θεό, Κύριον ήμών Ιησούν Χριστόν;

Και βέβαια έδω θά έγερθουν αξιώσεις εκ

μέρους όλων των λεγομένων χριστιανών. Των Παπικών, Προτεσταντών και όλων των άλλων παρεμφερών παραφυάδων και θά ειπουν μά εμείς χριστιανοί είμαστε, τόν Χριστό πιστεύουμε σέ τί διαφέρουμε. "Οχι, δέν όμιλούμε γι' αυτούς αυτοί δέν λατρεύουν τόν Θεό άληθινά και πραγματικά, αυτοί καθοδηγούνται πλέον από ένα άλλο πνεύμα πλάνης και άλαζονείας. Αυτούς ή 'Εκκλησία τούς έχει καταδικάσει ως αίρετικούς. Όμιλούμε όμως γιά τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς, γιά τήν άπαράχαρκτον Θείαν παρακαταθήκην τής πίστεώς μας γιά τήν παρεμβολή του Κυρίου, γιά αυτούς όμιλούμε. Ποίαν θέσιν και στάσιν κρατούν σήμερα, σ αυτή τήν άνευ προηγουμένου θεογονία; Ό είκοστός αιώνας, άδελφοί μου, έκτός από τήν φρίκη και τά άνεπούλωτα τραύματα δύο παγκοσμίων πολέμων, τίμησε τόν άνθρωπο και του υποσχέθηκε νά τόν ύπηρετήσει σέ όλους τούς τομείς. "Ετσι οί διάφοροι οικονομολόγοι και οί διάφοροι τεχνολόγοι και οί διάφοροι πολιτικοί, προσπαθούν νά κρίνουν τίς τύχες των ανθρώπων. Έπαγγέλλονται τούς σωτήρες μέ τίς διάφορες κοινωνικοπολιτικές, πολιτικοοικονομικές και κοινωνικοιδεολογικές τοποθετήσεις τους, ένθαρρύνοντας σέ αυτές και συστήματα γιά τήν λύτρωση του ανθρώπου από τά δεινά του. "Όλοι φαίνεται ότι έχουνε πάρει στα σοβαρά νά ύπηρετήσουν τόν άνθρωπο, πού άναζητά, πού άναμένει πού περιμένει πού πολλά έλπίζει. Πρόοδοι σημειώνονται παντού: Στην ιατρική, στίς επικοινωνίες, στό έμπόριο. Στούς πολιτικούς τώρα σχηματισμούς τής οικουμένης ως άντιπαλότητα μεταξύ των παραδοσιακών πολιτικοοικονομικών συστημάτων του ύπαρκτου σοσιαλισμού από τή μία και του καπιταλισμού από τήν άλλη, μία άντιπαλότητα πού ξεκινά από τήν επανάσταση των μπολσεβίκων τό 1917 στην Μόσχα λίγο πρίν από τή δύση του αιώνας καθίσταται άνύπαρκτη...

"Ένα πολιτικοοικονομικό σύστημα πού είναι ό ύπαρκτός σοσιαλισμός μέ τόν όποιον γαλουχήθηκαν γενιές ανθρώπων, στό σύστημα αυτό στό όποίο, πίστεψε πληθος ανθρώπων και γιά τό όποιο σύστημα θυσιάστηκαν αναρίθμητοι άνθρωποι, καταρρέει ως παιδικό παιχνίδι παιζόμενο επί άμμόδους αϊγιαλού και αφήνει έκθετους και κατασχυμένους στα όμματα του άντιπάλου στρατοπέδου έκατομμύρια ανθρώπων, οί όποιοι γιά ένα κομμάτι ψωμί θά διέρχωνται μέ κίνδυνο τής ζωής των ποταμούς, θάλασσες, βουνά συνοριακών γραμμών γιά νά συναντήσουν τόν δυτικό παράδεισο τής τρυφής και τής χλιδής. "Ένας λαός σάν τόν Ρωσικό Όρθόδοξο νά διέρχεται τάς πλέον κρίσιμους στιγμές τής ζωής του. Κινδύνους άμέ-

τρητους σέ όλους τούς τομείς, μά ιδιαίτερα κινδύνους θρησκευτικούς. Και ιδιαίτερα κινδύνους τής πίστεώς του από τό φοβερό θηρίο τής άποκαλύψεως, τό θηρίο του παπισμού.

Από τήν άλλη τό όχυρό του κίτρινου κομμουνισμού δέν μπορεί νά πείση σχεδόν τό 1/4 του πληθυσμού του πλανήτη μας, ότι πρόκειται γιά ιδανικό καθεστώς. Και ένώ ό ύπαρκτός σοσιαλισμός καταρρέει αφήνοντας στην κυριολεξία μετέωρους στό διάστημα τούς άστροναύτες τής πρώην Σοβιετικής Ένώσεως, μή δυνάμενος νά καλύψη τά έξοδα έπιστροφής των, άπομένει μόνος παντοδύναμος πλανητάρχης τό κάστρο του Άτλαντικού. Στο άλλο άκρο του Άτλαντικού τώρα, ή γηραιά ήπειρος νοιώθει τήν άνάγκη νά άντιπαραταχθή ως μία νέα δύναμη, ως μία νέα έλπίδα, γι αυτό και ζητά και προχωρεί στην εύρωπαϊκή ένωση πού άρχισε ως οικουμενική, αλλά φαίνεται ότι δέν θά σταθεί μόνο εκεί. Θά δούμε τί άνταλλάγματα θά ζητηθούν γιά νά πετύχουν οί στόχοι εκείνων πού συνέλαβαν τήν ιδέα. Τήν ιδέα εκείνη πού τήν στηρίζουν οί διάφοροι μεγιστάνες του χρήματος των πολυεθνικών εταιρειών και συνδικάτων των διεθνών λόμπυς. Έκείνοι πού έχουν συλλάβει τήν ιδέα γιά μία παγκόσμια κυβέρνηση, ούτως ώστε νά ετοιμάζεται τό έδαφος γιά μία παγκόσμια κυριαρχία, πού τελικά θά είναι ένα και μοναδικό πρόσωπο, τό πρόσωπο τό άναφερόμενο μέσα στην άποκάλυψη του Ιωάννου. Τό πρόσωπο του άντιχρίστου.

Και έπιθυμεί ή Εύρώπη και καυχιέται ότι άποτελεί παράγοντα σταθερότητας στην εύρύτερη περιοχή, ή κρίσις όμως του Γιουγκοσλαβικού και τό συμφυές ψευδομακεδονικό πρόβλημα απέδειξε περίτρανα, ότι ή ένότητα τής Εύρώπης δέν είναι και τόσο άρραγής όσο διαφημιζέτο. Άπεναντίας εμφανίζονται άλληλοσυγκρουόμενα πολιτικοοικονομικά συμφέροντα μεταξύ των μελών τής ιδίας κοινότητας. Άμερική λοιπόν και Εύρώπη οί κατ έξοχήν πλανητάρχες, επηρεάζουν σέ μεγάλο βαθμό τό ροϋν τής ιστορίας του πλανήτη μας, οίακοστροφοϋν και χαράσσουν πορεία τήν όποίαν ακολουθούν οί υπόλοιποι λαοί τής γής, χωρίς βεβαίως ίσως και νά μήν τό άντιλαμβάνονται πλήρως τί τούς περιμένει. Πώς άντιδρά πρός τά πού κατευθύνεται ή εάν θέλετε πού τόν κατευθύνουν;

Είναι σαφέστατα γνωστό εις όλους μας, ότι γιά τήν κατεύθυνση αυτή πού έχει πάρει ό κόσμος μας, ό έγκέφαλος και ό ιθύνων νοϋς πού σπρώχνει πρός τά εκεί τά πράγματα είναι ό διεθνής Σιωνισμός, ένας όργανισμός, πού χρόνια πάσχει

νά πάρη στά χέρια του τά σκῆπτρα τῆς διακυβέρνησης τοῦ κόσμου. Καί θά λέγαμε ὅτι ἔχει σέ ἓνα μεγάλο μέρος καταφέρει νά κρατᾷ τόν οἰκονομικό παράγοντα στά χέρια του, γιατί μή ξεχνᾶμε, ὅτι οἱ μεγαλύτεροι μεγιστάνες τοῦ χρήματος σήμερα παγκοσμίως εἶναι οἱ Σιωνιστές. Ἐπιθυμοῦν ὅμως καί εἶναι τό μεγάλο τους ὄνειρο νά πάρουν τίς τύχες τῶν ἀνθρώπων στά χέρια τους καί νά τούς διακυβερνοῦν. Αὐτό προσπαθοῦν τώρα νά πετύχουν. Καί ἐν μέρει τό ἔχουν πετύχει ὡς ἓνα σημεῖο. Θέλετε ἓνα παράδειγμα; Ποιοί κρατοῦν σήμερα τήν ἐξουσία τοῦ τύπου, ποιοί τήν διαφήμιση; (Βλέπετε τί γίνεται μέ τίς τηλεοράσεις καί τί διαφημίζονται, ποιοί κατευθύνουν ἐκεῖ πού θέλουν τόν κόσμο, ἀσφαλῶς ὁ Σιωνισμός, μέσω μασονίας κ.λ.π.) γιά νά πληροῦν ὅλες τίς αἰσθήσεις τοῦ γήινου καί χοϊκοῦ σήμερα ἀνθρώπου, νά συνηθίζη τό μάτι νά βλέπη, τό αὐτί νά ἀκούη, ἡ γνῶσις νά γεύεται, ἡ ὁσφρησις νά ὁσφραίνεται, ὅτι δύσμοιρο εἰς τήν ἀνθρωπότητα αὐτοί ἐτοιμάζουν γιά νά προλειάνουν τό ἔδαφος καί νά τό προετοιμάσουν σιγά - σιγά, οὕτως ὥστε ἄνευ ἐμποδίων καί ἀντιλογίας, ὡσάν ἀποχαυνωμένοι οἱ ἀνθρώποι ἀπό ναρκωτικά δεχθοῦν ὅ,τι τούς προσφέρει σήμερα ὁ ὀργανισμός αὐτός. Ἀσφαλῶς προσπαθοῦν γιά τά μάτια τοῦ κόσμου νά ἔχουν πλήρη ἀδιαφάνεια, γιά νά ἔχουν τό ἄλλοθι ὅτι αὐτοί πού εἶναι, πού εὐρίσκονται, ποῖός τά λέει αὐτά, αὐτά εἶναι παραμύθια καί φαντασιοπληξίες τῶν ἀμορφῶτων, τῶν ἀγραμμάτων, τῶν ἀξέστων, τῶν ἀκαλλιεργήτων, ἐκείνων πού καλλιεργοῦν θρησκευτικά μίσση, τῶν σκοταδιστῶν καί μεσαιωνιστῶν, ὅπως συνήθως λέγονται καί τούς ἀκοῦμε συχνά πυκνά νά λέγουν ἀπ ὅλα τά μέσα ἐνημερώσεως.

Ἀδελφοί, ἂν γνωρίζαμε σέ ποιές σατανικές παγίδες ἔχει ἐμπλακεῖ καί ἐγκλωβιστεῖ ὁ ἀνθρώπος!

Τώρα στό θέμα, ὅτι ὁ ἀνθρώπος μέ τήν βιομηχανία διευκόλυνε τήν ζωή του σέ πολλά πράγματα, ἀνεξάρτητα ἂν ὁ ἴδιος του ὁ βίος μηχανοποιήθηκε. Ἡ ραγδαία τεχνολογική ἐξέλιξη χάρισε στόν κουρασμένο βιομηχανικά ἐργάτη τῆς μεγαλούπολης καί πολλές περιττές ἀνέσεις μέ ἀποτέλεσμα νά τοῦ στερήσῃ ζωτικῆς σημασίας ἀγαθά, ὅπως π.χ. τόν καθαρό οὐρανό, τόν ἀκίνδυνο ἥλιο (εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας ἡ τρύπα τοῦ ὄζοντος πού μᾶς ἀπειλεῖ ἡ ὑπεριώδης ἀκτινοβολία), τό γάργαρα καί δροσερό νερό τῆς πηγῆς, πού μόνον πιά στά ποιήματα τοῦ Δροσίνη καί σέ ζωγραφικούς πίνακες μπορεῖ κανεῖς νά συναντήσῃ. Βέβαια δέν εὐθύνεται ἡ τεχνολογία καί ἡ ἐπιστήμη γιά τά σημερινά ἀδιέξοδα, ἀλλά ὁ ἀνθρώ-

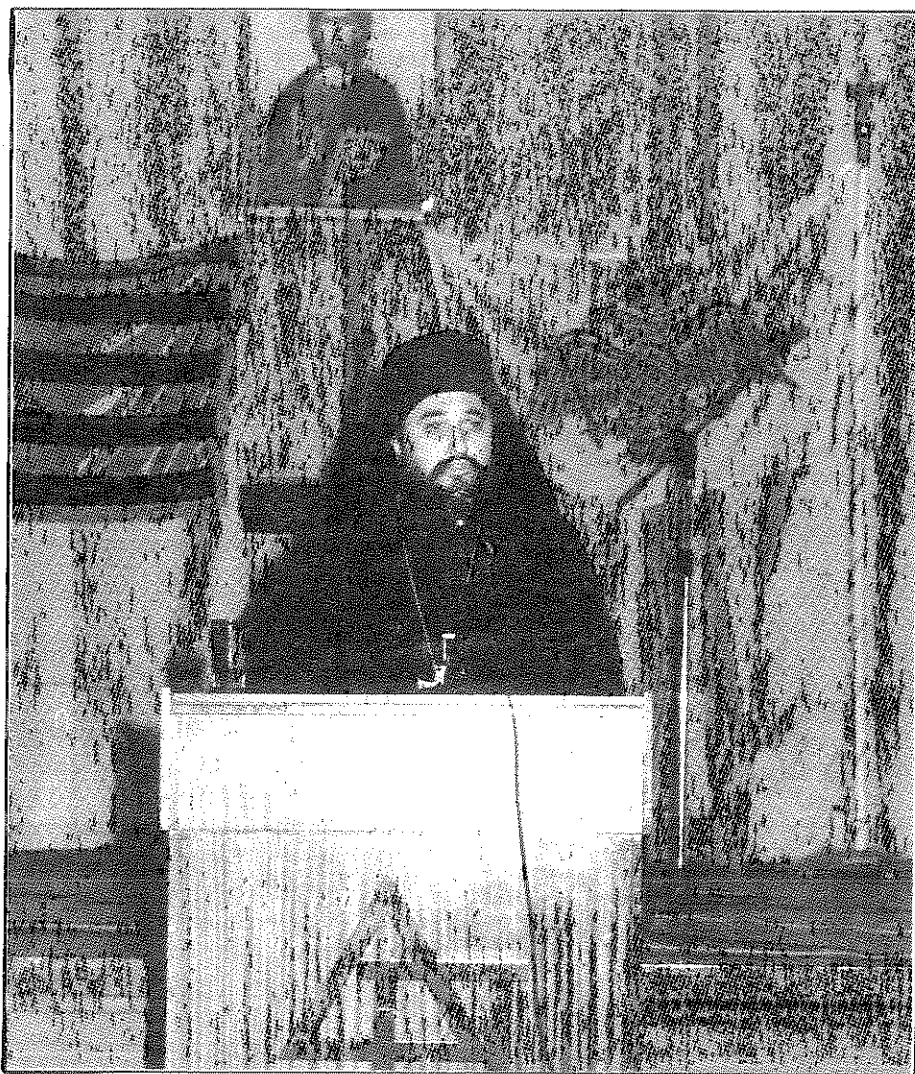
πος πού ἔπρεπε νά σεβαστεῖ τήν ἱεραρχία τῆς φύσεως, νά θέσῃ προτεραιότητες γιά τήν πραγματοποίηση ὅλων τῶν δυνατοτήτων του. Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος τῆς ἐποχῆς μας, δέν εἶναι σέ θέση νά ἀντισταθῇ καί νά ἀντιπροτείνῃ. Οἱ μέριμνες καί οἱ φροντίδες αὐτῆς τῆς ζωῆς τόν ἔχουν τόσο ἀπορροφήσει, πού δέν τόν ἀφήνουν νά ἰδῇ καί νά ἀσχοληθῇ μέ θέματα πνευματικά. Ὁ πληθωρισμός, ἡ ἀνεργία, οἱ μαζικές ἀπολύσεις, οἱ συνδικαλισμοί, τά συνδικάτα τόν ἀπορροφοῦν κυριολεκτικά. Ὁ λίγος ἐλεύθερος χρόνος του, γιατί ὅλοι τρέχουν καί δέν φθάνουν, πού τοῦ μένει ἴσως θυσιάζεται στό βωμό τῆς τηλεοράσεως. Ἀπό τήν ἄλλη οἱ ἐκλεγμένοι ἀπό τόν λαό μας ταγοί δέν φαίνεται νά μεριμνοῦν μέ ὑπευθυνότητα καί συνέπεια γιά τό λαό. Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἡγέτες, πολιτικοί, ἀλλά γιατί ὄχι καί ἐκκλησιαστικοί, μυωπάζουν ἐμπρός στίς εὐθύνες τῶν καί θυσιάζουν μέ μικρόψυχη, θά ἔλεγα, διάθεση, τήν ἐλπίδα τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων γιά μιᾶ κοινωνία δικαίου καί ἀξιοκρατίας στό βωμό τῆς αὐτοπροβολῆς καί τῆς ἐπαρχιώτικης στενοκεφαλίας καί στενόψυχης πολιτικῆς.

Ἀπογοητευμένος ὁ σύγχρονος ἀνθρώπος ἀπό τήν πληθῆ τῶν προεκλογικῶν ὑποσχέσεων γιά μιᾶ κοινωνία προνοίας, ἰσότητος, δικαίου, ἀπελπισμένοι ἀπό τόν μετεκλογικό ἐνδοτισμό ἄνευ ὅρων τῶν ἡγετῶν του σέ κέντρα πίεσεως, ὑπόπτου προελεύσεως, ἀναζητᾷ ἀποκούμπι καί παρηγοριά σέ νοσηρές ἐξαρτήσεις ὅπως π.χ. ἀπό τήν τηλεόραση, τόν ἀλκοολισμό, τήν σεξουαλική ἀποθέωση, τήν χαρτοπαίξια, τά ναρκωτικά καί τά παραισθησιογόνα. Ὁ προδομένος καί τραγικός ἀνθρώπος τῆς ἐποχῆς μας στερεῖται προτύπων στόν πολιτικό χώρο, ὅσο καί στόν ἐκκλησιαστικό χώρο. Ἡ σύγχρονη καί γρήγορη μετάδοση τῆς πληροφορίας ἀπό ἐπίλεκτα λαγωνικά - δημοσιογράφους, πού γνωρίζουν νά διεισδύουν καί στίς πιό ἀπόρρητες πτυχές τῆς ζωῆς τῶν ἡγετῶν πολιτικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν καθιστοῦν τόν λαό κοινωνόν τῆς ὄχι καί πάντα διαφανοῦς καί κρυσταλλίνης ζωῆς αὐτῶν πού τόν κυβερνοῦν. Ἀσφαλῶς τέτοιες εἰδήσεις δέν ἀποτελοῦν ποτέ παράγοντα τόνωσης τοῦ λαοῦ καί ἀφορμές γιά ψυχική ἀνάταση. Ὁ ἀνθρώπος τῶν ἡμερῶν μας φαίνεται ὅτι καθοδηγεῖται ἀπό ὁδηγούς μονόφθαλμους ἢ ἀκόμα καί τυφλοῦς. Καί μπροστά μας ἀνοίγεται ἓνας βόθυνος σκότους καί μπροστά μας παραμονεύουν λύκοι βαρεῖς καί μπροστά μας τρεμοσβύνει ἡ ἐλπίδα.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ Β' ΜΕΡΟΣ

**Αἱ νέαι ταυτότηται καί ὁ προβληματισμός τῶν Ὁρθο-
δόξων.**

**ὑπό τοῦ Πανοσιολογιστάτου Καθηγουμένου
τῆς Ι.Μ. Ἀδελφοθέου Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου Καβακίδου**

Ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἱ. Μητροπόλεως Θεσ/νίκης ὁμιλῶν ἐν τῶν Δ.Θ.Π. κατά τήν ἐκδήλωσιν.

Μακαριότατε, Σεβασμιότατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, λοιποὶ πρεσβύτεριοι καί λαέ
περιούσιε, κατέστικτε ἀπό τῆς πάσης φύσεως μαστιγώσεως τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ,
ζητῶ τῆς εὐλογίας καί εὐχᾶς ὅλων ὑμῶν, ἐπειδὴ εἶμαι ἄσημος, πτωχός καί
ἄπειρος ἀπὸ διδακτικῶν λόγων, καί τὴν ἀσημότητα, τὴν πτωχεῖα καί τὴν
ἀπειρίαν μου μεγαλῶνει τό πελώριον καί πολὺπλευρον θέμα τῆς παρούσης ὁμιλίας.

Ἡ δύναμις ὅμως τῶν εὐχῶν σας καί ὁ ἀτίμητος μισθός τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντος Μητροπολίτου Ἀγίου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας καί τὴν ἐκ βαθέων εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μετὰ τὴν ὁποῖαν μετὰ περιβάλει καί τῆς ὁποίας ἀπόδειξις ὑπάρχει ἡ παρούσα στιγμή, μετέπεισαν νὰ λησμονήσω καί τὴν ἀδυναμίαν μου, καί τὴν πτωχείαν μου καί τὴν ἀπειρίαν μου καί ἰδοὺ παραθέτω τὴν ἀκόλουθον πτωχικὴν μου τράπεζαν διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν θέμα αἱ νέαι ταυτότηται καί ὁ προβληματισμός τῶν Ὁρθοδόξων.

Ὁμολογῶ εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ πρώτη μου ἐπαφὴ μετὰ τὰς ὑπάρχουσας πηγὰς τῆς παρουσίας ὁμιλίας ὑπερβολικὰ μετέπληξε. Διεπίστωσα ὅτι ἐνῶ ἡμεῖς μόλις καί μετὰ βίας φροντίζομεν διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ὁποίων συζῶμεν καί συναναστρεφόμεθα, οἱ πανόλβιοι ἐκεῖνοι πατέρες οὐ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς τῶν ἐφρόντιζον, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον ἐφρόντιζον καί δι' ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι δέν εἰχομεν γεννηθῆ ἄκομῃ. Οὗτοι οἱ τρισόλβιοι δέν ἐβλεπον μόνον τὰ παρόντα, ἀλλὰ μετὰ φόβον καί ἀγωνίαν τὸ μέλλον ἐνοραματικῶς κατενόουν καί τὰς ἀναγκαίαις ὑποθήκας συνέτασσον. Δέν ἐκουράζοντο ἀπὸ τὸ πολύμοχθον ἔργον τῆς ἐκδιώξεως τῶν ποικιλομέρφων λύκων τῆς ἐποχῆς τῶν, ἀλλὰ ὡς ἀριστοὶ ποιμένες, καί εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς σήμερον φωνάζουν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰῶνων καί καλοῦν ἡμᾶς νὰ ἐκδιώξωμεν τοὺς σημερινούς λύκους ὑποδεικνύοντας ἅμα τοὺς τρόπους καί τὰς μεθόδους.

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματος, ἄς ἐπιτραπῇ εἰς τὴν εὐτέλειάν μου νὰ περιγράψω πῶς στοχάζομαι τοὺς σημερινούς καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἅγιος Θεὸς ἐπέτρεπεν νὰ ζῶμεν. Ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς ἐδημιούργησεν τὸν κόσμον εἰς ἕξ ἡμέρας καί ὅλα τὰ δημιουργήματά του κατὰ τὴν ἀπεδευσιάν τοῦ μαρτυρίου εἶναι <<λίαν καλὰ>>. Τὴν ἐβδόμην ἡμέραν καθὼς αἱ Ἁγίαι Γραφαὶ διδάσκουν ὁ Δημιουργὸς Θεὸς ἐγένετο προνοητής. Ὅπως ἐπομένως ἡ δημιουργικὴ θέλησις τοῦ Θεοῦ τὰ σύμπαντα λίαν καλῶς ἐδημιούργησεν, οὕτω καί ἡ προνοητικὴ καί συντηρητικὴ Αὐτοῦ θέλησις τὰ πάντα λίαν καλῶς προνοεῖ καί συντηρεῖ. Ἡθέλησε νὰ δημιουργηθοῦν τὰ σύμπαντα καί τὰ ἐδημιούργησε. Θέλει νὰ ὑπάρχει ὁ κόσμος καί ὑπάρχει, ὅλα ὅσα θέλει γίνονται. Ἡμεῖς καλοῦμεθα νὰ ἔχομεν ἐστραμμένην τὴν προσοχήν μας εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ καί ὅλα νὰ τὰ θαυμάζωμεν καί ὅλα νὰ τὰ ἐπαινοῦμεν, ὅλα νὰ τὰ δεχόμεθα χωρὶς νὰ τὰ ἐξετάζωμεν, ἄκομῃ καί ἂν φαίνονται εἰς τοὺς πολλούς ἄδικα ἢ παράλογα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οἱ πεπερασμένοι πρέπει νὰ ἐρευνῶμεν εἶναι ποῖον ἐξαρτάται ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἀνήκον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως μας, εἰς τὸ <<ἡμέτερον αὐτεξούσιον>> κατὰ τοὺς θεολογούντας, καί ποῖον εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, διὰ νὰ μπορέσωμεν νὰ ποιήσωμεν καλὴν χρῆσιν τοῦ αὐτεξουσίου. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἔλευσις τοῦ ἀντιχρίστου εἶναι ἔργον τῆς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ θεῖας Προνοίας Αὐτοῦ, ἐνῶ ἡ τοποθέτησις ἐκάστου ἐξ ἡμῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἀντιχρίστου δέν εἶναι ἔργον τῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῆς δικῆς μας ἐκλογῆς ἢ τοῦ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ αὐτεξουσίου μας.

Ἐκ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ ὁρῶμενος, στοχάζομαι, καί ὁ στοχασμός μου αὐτός δέν εἶναι αὐθαίρετος, ἀλλὰ συμπέρασμα Εὐαγγελικῶν καί πατερικῶν παραγγελμάτων, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἡμέραι δι' ἄλλους μὲν εἶναι ἓνα γλυκοχάραγμα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος τῆς ἀλήτου χαρᾶς, καί εὐφροσύνης, καί δι' ἄλλους ἓνα αἰσθημα σκοτισμοῦ τῆς ὁράσεως συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς τάσεως τῆς ἀπωλείας πάσης πνευματικῆς αἰσθήσεως μετὰ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὸ κατάνημα εἰς τὸ αἰώνιον σκότος τοῦ Ἄδου. Νύκτα ὁ παρὼν αἰὼν, ἡμέρα ὁ μέλλον. Ὅπως ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς δέν διέταξεν τὴν ἐναλλαγὴν τῆς νυκτὸς καί τῆς ἡμέρας αὐτομάτως ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ μεγάλου φωστήρος, τοῦ ἡλίου, ἀνακάτωσε τρόπον τινά τὸ σκότος μετὰ τὸ φῶς, ἕως ὅτου τὸ μὲν σκότος τῆς νυκτὸς μικρὸν κατὰ μικρὸν νὰ χάνεται τὸ δὲ φῶς μικρὸν κατὰ μικρὸν νὰ αὐγάζει, καί τοῦτο ἵνα μὴ ἡ αἰφνίδιος ἐναλλαγὴ ἐπιφέρει τὴν τύφλωσιν τῶν ὀφθαλμῶν πάσης σαρκὸς, οὕτω καί τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου, δέν θὰ ἐλθῇ αἰφνιδίως, ἀλλὰ μικρὸν κατὰ μικρὸν διὰ σημείων ὁ Πανάγιος Θεὸς θέλει φανερώσει ἐπειδὴ θέλει νὰ τὸ γνωρίσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ καταστοῦν ἀναπολόγητοι. Ὅπως μετὰ τὸ παγκόσμιον βιβλίον τῆς δημιουργίας, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐγγραμμάτους καί ἀγραμμάτους ἀπροφασίστως εἰς θεογνωσίαν καλεῖ, οὕτω μετὰ τὸ αὐτὸ βιβλίον τῆς δημιουργίας ὁ πανάγιος Θεὸς ἀπροφασίστως τοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους ἀγραμμάτους καί ἐγγραμμάτους ἀφυπνίζει περὶ τὸ τέλος

του κόσμου τούτου και της ανθρώπινης ιστορίας, ου μόνον με τα αδιάφραστα πορίσματα της περιβαλλοντολογίας, αλλά και με τας ατομικές εκάστου διαπιστώσεις περί <<γηρασμού>> του πλανήτη. Απειρα είναι τα σημεία εκείνα με τα οποία ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός τό τέλος του κόσμου τούτου προκατήγγηλε, οι Άγιοι Απόστολοι διεσάφησαν και οι γνήσιοι αυτών διάδοχοι επλάτυναν. Εκ της εμφανείας όλων αυτών των προφητευμένων σημείων μετά πεποιθήσεως πᾶς τις αποφαίνεται ότι ευρισκόμεθα ὅπως προείπομεν εἰς μίαν μεταβατικήν περίοδον τῆς ἀνατολῆς τοῦ νοητοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ὅσοι ἔχουν πνευματικούς ὀφθαλμούς διακρίνουν τό γλυκοχάραγμα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ὅσοι εἶναι τετυφλωμένοι πνευματικῶς ὑπό τῆς πνευματικῆς σκοτοδινίας πάσχοντες, τό μικροσκοτάδιο τοῦ Ἄδου ἀπ' ἐντεύθεν γεύονται.

Ἡμεῖς παρατρέχοντες ὅλα ἐκεῖνα τά μέχρι τῶν ἡμερῶν μας πεπληρωμένα <<σημεῖα>> διὰ τῶν ὁποίων ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος γνωρίζεται καί θά ἀσχοληθῶμεν μέ τό <<σημεῖον>> τῆς συντελείας τό ὁποῖον προέκυψεν μέ τήν θέσπισιν τῆς ἐκδόσεως τῆς νέας ταυτότητος ἐκθέτοντες ἅμα κατὰ τό δυνατόν καί τοὺς προβληματισμούς τοὺς ὁποίους πρέπει νά τρέφει κάθε ὀρθόδοξος πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Θαυμάζομεν καί περί τούτου τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία ἀπὸ μέρα σέ μέρα ἀποκαλύπτεται μέ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειάν της.

1. Ἡ νέα ταυτότης σημεῖον προδρομικόν τοῦ ἀντιχρίστου.

Ἡ ταυτότης αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μέ τά προδρομικά στοιχεῖα τοῦ ἀντιχρίστου. Ταυτότητα καθιέρωσε ὁ νόμος 871 τοῦ ἔτους 1945 δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολίτας ἄνω τῶν 14 ἐτῶν, ὅλοι ἀπροφασίστως συνεμορφώθησαν καί ἐφοδιάσθησαν μέ τὸν καθιερωμένον τύπον τοῦ δελτίου ταυτότητος. Τό κράτος φροντίζον διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καί ἐθνικῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τῆς πείρας καί τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως ὁδηγούμενον τό 1959 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμόν 4897/26/13/1 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, ἀπεφάσισεν τὴν ἀλλαγὴν τῶν ταυτοτήτων καί τὸν ἐφοδιασμόν ἀπάντων τῶν πολιτῶν διὰ δελτίου ταυτότητος νέου (τότε) τύπου. Καί ἐπὶ τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς οὐδεμία ὑπ' οὐδενὸς διαμαρτυρία διετυπώθη, ἅπαντες χωρὶς νά προβάλλουν καμμίαν πρόφασιν ἐζήτησαν καί ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐφοδιάσθησαν μέ τὸν νέου τύπου (τότε) δελτίου ταυτότητος. Τό Νοέμβριο τοῦ ἔτους 1985 (τέσσερις ὑπουργοὶ - Προεδρίας, Ἑσωτερικῶν, Δικαιοσύνης καί Οἰκονομικῶν) ὑπέγραψαν τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσὶν σχεδίου νόμου δι' οὗ καθιερώνετο νέος τύπος δελτίου ταυτότητος.

Τὸν Ἰούνιο μῆνα τοῦ ἐπομένου ἔτους κατατέθη εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τό ὡς ἄνω σχέδιο νόμου μέ τὴν πρότασιν τῆς κυβερνήσεως νά συζητηθῇ διὰ τῆς διαδικασίας τοῦ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΟΣ !!! Συνεζητήθη δέ ἀπὸ τοῦ ΘΕΡΙΝΟΥ (δηλαδὴ ἄκρως ὀλιγομελοῦς τμήματος τῆς βουλῆς) ἐψηφίσθη διὰ τῆς διαδικασίας τοῦ κατεπείγοντος. Καί οὕτω κατέστη νόμος τοῦ Κράτους, δημοσιευθεὶς εἰς τό ὑπ' ἀριθμόν Φ.Ε.Κ. Α/75 ὑπ' ἄυξον ἀριθμόν 1599/6/1986.

Βάσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ νόμου τούτου, ἅπαντες οἱ Ἕλληνες πολῖται ὑποχρεοῦντο ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης-Ιου-1988 μέχρις 31ης-12ου-1988 ζητήσωσι

καί ἐφοδιασθῶσι μέ νέα δελτία ταυτότητος, τά ὁποῖα καθιέρωνε ὁ νόμος.

Χρηματισθέντες ἀπὸ ἄνωθεν οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 1599/86 ἐδήλωσαν ὅτι ἀρνοῦνται νά συμμορφωθῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νόμου καί ἐζήτησαν τὴν κατάργησίν του. Τὴν κατάργησίν του ἐζήτησαν καί ἄλλοι ἄσχετοι μέ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐξ' ἄλλης αἰτίας ὀρῶμενοι. Οἱ ξενοκίνητοι πολιτικοὶ μας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀνέλαβον μίαν ἄνευ προηγουμένου ἐκστρατεῖαν διαφημήσεως τοῦ νέου τύπου δελτίου ταυτότητος τό ὁποῖον καθιέρωσε ὁ νόμος 1599/6/1986 καί ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος τῶν διατάξεων αὐτοῦ. Εἰς τὰς ἐνστάσεις τῶν Ὀρθόδοξων περί τοῦ διαβεβλημένου ἀριθμοῦ - 6 6 6 - (σύμβολον τοῦ ἀντιχρίστου), με συνεντεύξεις ὑπουργῶν καί ἀναπληρωτῶν ὑπουργῶν ἡ κυβέρνησις διεκύρητε ὅτι εἶναι <<αθῶος ὁ νόμος>> καί "Αὐτό τό 666" πού προβάλλεται ἔχει ἀπαντηθεῖ πολλές φορές ὅτι εἶναι ἀνύπαρκτο καί φανταστικόν θέμα. Οὐτε ἀριθμὸς 666 χρησιμοποιεῖται μέ ὁποιαδήποτε μορφή, οὔτε

φασματικές γραμμές (έμφανεϊς ή άφανεϊς) υπάρχουν. (΄Όρα Κυριακάτικη τής 12ης Ιουλίου 1987, δηλώσεις άναπλ. ύπουργού Έσωτερικών Κοσμά Σφυρίου. Είς τας ένστάσεις τών άδιαφόρων χριστιανών περί φακελλώματος και προσβολής τών άτομικών δικαιωμάτων υπό του διαβόητου Ε.Κ.Α.Μ. άντέταξε <<΄Η κυβέρνησις έχει τήν ΄ίδια τουλάχιστον εύαισθησία και σέβεται όσον και αύτοί πού διαμαρτύρονται τά συνταγματικά δικαιώματα τών πολιτών. ΄Εξ΄ άλλου τά μέλη αύτής τής Κυβερνήσεως έχουν νιώσει στο πετοί τους τό <φακέλλωμα> τών ίδεών και τής πολιτικής δράσης τους και άρκετοί όχι μόνον τό <φακέλλωμα> αλλά και έξορίες φυλακίσεις βασανιστήρια υπέστησαν κ.λ.π. >> ΄Υπέσχετο ή Κυβέρνησις τήν ψήφισιν νόμου προστασίας τών άτομικών δικαιωμάτων έκ τής χρήσεως τών ηλεκτρονικών υπολογιστών κ.λ.π. (΄Όρα αύτόθι ώς άνω). Αί άληθοφανείς αύται <<υπεύθυναι>> άντενστάσεις δέν έκαμψαν τό άγωνιστικόν φρόνημα του Έλληνικού λαού. Τό έτος 1991 τά πιστά δουάρια τής έβραιομασωνίας έξεδύθησαν τήν λεοντή και έφόρεσαν τήν άλωπεκή, έισηγήθησαν πονήρως τήν τροποποίησιν δέθεν του νόμου 1599/86 και μεταξύ άλλων υπεστήριξαν <<ότι τό νομοσχέδιο καταργεί εκείνον τόν περίφημον (σ.σ. διαβόητο) κωδικόν αριθμόν, τό 666, πού δημιούργησε πολλά θέματα, επείσης καταργεί τόν ΕΚΑΜ, πού είχε καθιερώσει ο νόμος 1599/86>> (΄Όρα πρακτικά ΚΗ συνεδριάσεως τής 19ης Νοεμβρίου 1991 σελ 1385 - άγόρευσις έισηγητου τής Νέας Δημοκρατίας Έπαμεινώνδα Ζαφειροπούλου περί τροποποιήσεως του ν.1599/86). ΄Η δέθεν κατάργηση του ΕΚΑΜ και του 666 από τους ΄Ορθόδοξους έχαρακτηρήσθη ώς δευτέρα παραπλάνηση χειροτέρα τής αρχικής καθιερώσεως των, και ή έμμονή των είς τήν κατάργησιν του νόμου 1599/86 δέν άνεκλήθη. Τό φιάσκο αύτό δηλαδή ή παταγώδης άποτυχία τής δέθεν κατάργήσεως του ΕΚΑΜ και του 666 άπεκαλύφθη περιτράνω με τήν έκδοσιν τής ύπ΄ αριθμ. 21.385/11246/1-7-1992 άποφάσεως του ύπουργού των Έσωτερικών, δι΄ ής άπεφασίζετο ο καθορισμός του τύπου και των προδιαγραφών του νέου δελτίου ταυτότητας. ΄Η δημοσίευσις τής άποφάσεως αύτης έπλύνθηκε τας τάξεις των ένισταμένων και ο ελληνικός λαός σχεδόν έν τώ συνόλω του έπίστευσεν ότι δέν πρέπει νά ζητήσει τήν έκδοσιν του νέου σατανικού δελτίου ταυτότητας. ΄Επιγραμματικά ο πολιτικός Νικόλαος Ψαρουδάκης είς άρθρον του δημοσιευθέν έν τώ "Ο.Τ." λέει <<Μας επέβαλαν νόμους όλεθρίους (νομιμοποίηση τής άμβλώσεως, άποχριστιανοποίηση τής οίκογενείας (πολιτικός γάμος, εύκολον διαζύγιον, άντικατάστασιν τής Χριστιανικής πίστεως με τά φτηνά ρήματα τής μασωνίας, θεοσοφίας, τής Νέας έποχής και τής σατανολατρείας (!) και σήμερα άπαιτούν νά αλλάξουμε τήν ταυτότητά μας και νά πάρουμε σατανική, σάν τήν δική τους.>>

΄Αλλά τί λέγει ή άπόφασις ...

α) Τό έντυπο του δελτίου ταυτότητας θά φέρει έκτυπώσεις και στίς δύο όψεις του και είδική λευκή λωρίδα πλάτους 18 χιλιοστών του μέτρου στο κάτω μέρος τής προσθίας όψεως, προοριζομένη νά χρησιμοποιηθεί για μηχανική όπτική άναγνώριση.

β) Θά περιέχει διασκορπισμένες ίνες άσφαλείας, άόρατες στο κοινό φώς, όρατές στην υπεριώδη άκτινοβολία (uv ultra violet) χρώματος κυανού και κιτρίνου.

γ) Θά είναι κατάλληλο για ξερά έκτύπωση (offset) και έπισήμανση σε έκτυπωτή laser.

δ) Σε κάθε όψη του δελτίου ταυτότητας θά αποδίδονται τά γραμμοκοσμήματα και τά δάπεδα με δύο έκτυπώσεις. ΄Η μία άπ΄ αυτές θά γίνει με δύο χρώματα και τή γκόμα αναμίξεως τους με τό σύστημα τής ΄Ιριδας. ΄Ειδικό γραμμοκοσμημα και κείμενα με μελάνι άόρατα στο κοινό φώς, όρατά στην υπεριώδη άκτινοβολία (uv). Σε κατάλληλη θέση του δελτίου θά ύπάρχει σχέδιον, πού θά τυπώνεται μερικώς στην πρόσθια και στην όπίσθια όψη και θά φαίνεται ολοκληρωμένο όταν θά τοποθετηται ή ταυτότητα στο φώς ή σε φωτεινό τραπέζι (see through).!

Αυτά περίπου και άλλα άκατανόητα και ύπονούμενα περιέχει η άπόφασις ή οποία έξεδώθη με έξουσιοδότηση του νόμου 1599/86, όστις έξηγγηλε ότι καθιερώνει <<διαφάνεια>> είς τας πράξεις τής διοικήσεως !!! . ΄Η <<λευκή λωρίδα!>>, ή άνάγνωσις με μηχανικά όπτικά μέσα! (άφου είναι λευκή πώς άναγινώσκεται;) Οι άόρατες ίνες στο φώς και όρατες στίς υπεριώδεις άκτίνες!, <<γραμμοκοσμήματα άόρατα στο κοινό φώς>> και κάποιο <<σχέδιο>> μυστηριωδώς κρυπτόμενον και γραμμοκοσμήματα με τά χρώματα <<τής ΄Ιριδας>>.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ὁ οἰκείος ἱεράρχης κ. Γερόντιος ἐν μέσω τῶν ὁμιλητῶν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν καί τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Μητροπόλεως ἀρχιμ. π. Γεροντίου Λουδάρου καί τοῦ ἱε-
ροδιακόνου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου.

Δ.Θ.Π. πλῆθος κόσμου παρακολουθῶν τήν ἐκδήλωσιν τῆς Ε΄ Κυριακῆς Νηστειῶν.

Ἡ Βυζαντινὴ χορωδία εἰς τὸ Δ.Θ.Π. κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ι.Μ.Π. (22-2-93) ὑπὸ τὴν Δ/σιν τοῦ Πρωτοψάλτου - Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὡδείου καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Μιχαὴλ Μακρῇ.

Πανοραμικὸν στιγμιότυπον μέρος τῆς Ἱεραρχίας μεθ' ὅλου τοῦ ἱερατείου καὶ ἐκλεκτῶν παραγόντων.

1. ΝΕΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ

Αὐτὰς τὰς ἡμέρας διερχόμεθα δυσκόλους στιγ-
μας «Θεώμενοι» τὰ πολεμικά γεγονότα πού λαμ-
βάνουν χώραν εἰς τὴν γείτονα Σερβίαν, Κροατίαν
καὶ Βοσνίαν. Σταθερά εὐρισκόμεθα πλησίον τῶν
δεινοπαθοῦντων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν τῆς
Σερβίας διότι διεξάγουν ἀγῶνα ἱερόν, μ' ἄλλα
λόγια ἢ ὀρθοδοξία ἐναντίον τοῦ παπισμοῦ καὶ
τοῦ μωαμεθανισμοῦ. Οἱ ἀγριότητες εἶναι ἐκτός
τῆς μαχομένης Σερβίας, ἀσχέτως ρέοντος αἵμα-
τος, αἰσθανόμεθα κάποια ἀνθρωπίνην ἱκανο-
ποίησιν, διότι οἱ δυνάμεις τοῦ καλοῦ ἔχουν ἐκ-
στρατεύσει κατὰ τοῦ κακοῦ. Δέν γνωρίζομεν τὴν
ἐκβασιν αὐτῆς τῆς ἀδελφοκτόνου συρράξεως
ἀλλὰ πάντοτε ἐλπίζομεν πῶς τελικῶς δέν θά λάβῃ
χώραν ἐτι μεγαλύτερον αἱματοκύλισμα καὶ ὅτι ὁ
Θεός θά καταπαύσῃ τὴν φλόγα τοῦ πυρός, πολλῶ
μᾶλλον τὰ γεγονότα αὐτὰ λαμβάνουν χώραν ἐν
τῇ Βαλκανικῇ. Ὡς γνωστόν ὁ Α' Παγκόσμιος
Πόλεμος ἄρχισε ἀπὸ τὴν δολοφονία τοῦ Πρίγκη-
πος εἰς Σεράγεβον καὶ δέν νομίζομεν ὅτι ὁ Κύριος
θὰ ἐπιτρέψῃ ἕνα τρίτον αἱματοκύλισμα τὸ ὁποῖον
θὰ ἔχῃ παγκόσμιον χαρακτήρα.

Καλούμεθα, ὅμως ἐμεῖς πού εὐρισκόμεθα πλη-
σίον ὅπου καίγεται τὸ σπῖτι τοῦ γείτονα, νά προ-
σευχηθῶμεν, νά δώσῃ τέλος τὸ κακόν τὸ ὁποῖον
βρίσκεται ἐν ἐξελίξει. Μόνον ἡ μετάνοια ἡμῶν
αὐτῶν πού εὐρισκόμεθα ἐν ρυπαρᾷ θέσει ἐνώ-
πιον Θεοῦ ἴσως φανῇ ἱλεως εἰς τὰ τρέχοντα γεγο-
νότα τῆς στιγμῆς.

2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΑΤΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εὐρισκόμεθα, πάντοτε μάρτυρες, βλέποντες
τὴν δεινὴν θέσιν πού ἔχει περιέλθει ὁ Σεραφεῖμ
καὶ οἱ περί αὐτόν σχετικῶς μὲ αὐτὰ πού διαδραμα-
τίζονται εἰς τὴν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ μὲ τὸν
δεινοπαθοῦντα λαόν της διότι δέν βλέπει τέλος
εἰς τὴ μὴ χριστιανικὴν συμπεριφορὰν τοῦ Προκα-
θημένου διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Βλέπο-
μεν πῶς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἀκριτικῆς ἐπαρχίας τῆς
Φλωρίνης ἔχει ἐκστρατεύσει ἐναντίον του καὶ
μόνον διαβάζοντας τὸ ἐντυπον τὸ ὁποῖον ἐκδίδει
καταλαμβάνομαι ἀπὸ ἱερόν δέος διότι εὐρισκό-
μεθα πρό μίας καταστάσεως βιβλικῆς πνευματι-
κῆς φθορᾶς ἐν τῇ κρατούσῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τότε «ἅγιοι Πατέρες» πῶς τολμάτε νά ὁμιλεῖτε
διὰ τὴν πνευματικὴν ἀταξίαν ἡμῶν τῶν Παλαιοση-
μερολογιτῶν ἐφ' ὅσον ἐσεῖς βρίσκεσθε σὲ
τέτοιον ψυχικόν ἐκπεσμόν ὅχι μόνον κανονικότη-
τος ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἠθικῶν παρεκτροπῶν
ὅπως ἀναγράφει ὁ τύπος σας. Φροντίστε νά ἁλ-
λάξετε «θέσιν» ἐφ' ὅσον ἐπαγγέλεσθε τὴν χρι-
στιανικὴν θρησκείαν, διότι ἄλλως βλέπομεν τὰ
νεῖα νά θεωροῦν τὸν χριστιανισμόν σάν μίαν
μουσειακὴν πραγματικότητα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΚΑΡΑΒΑΣ

Τὴν 25ην Μαρτίου ἡμέραν Τρίτην ἐπανηγύρισε
μέ βυζαντινὴν μεγαλοπρέπειαν ὁ Ἱ. Ναός Εὐαγγε-
λισμός Θεοτόκου Καραβά Πειραιῶς μετ' ἀπληθὺς
κόσμου τόσο ἐκ Πειραιῶς ὅσον καὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ μέγαλον Ἑσπερινόν μετ' ἀνοιξαντάρια
καὶ θαυμαστὴν ἱεροπρέπειαν μετ' ἐπικεφαλῆς τὸν
οἰκεῖον ἱεράρχην κ. Γερόντιον συμπαραστατου-
μένου ἀπὸ τῶν ἀρχιερεῖς κ.κ. Καλλιόπιον καὶ
Στέφανον, πλαισιούμενοι ἀπὸ τῶν ἀρχ/τας π.
Χρυσόστομον Βάρκαν, π. Ἀκάκιον Χαλίκον, π.
Γερόντιον Λουδάρον, τὸν πρωθ. π. Καλλίνικον
Μουράτογλου, τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἱ. Ναοῦ π.
Ἰωάννην Μουρίκην καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγό-
ριον Ταυλάριον ἐτέλεσαν τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
μετὰ μεγάλης ἀρτοκλασίας καὶ μετ' ὁμιλητὴν τὸν
ἱεροκήρυκα π. Χρυσόστομον Βάρκαν, μετ' δεξιόν
ἱεροψάλτην τὸν κ. Χρυσόστομον Παπαδόπουλον
καὶ μετ' ἀριστερόν τὸν κ. Μιχαὴλ Φαμέλην.

Κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν ἐλειτούργησεν ὁ
οἰκεῖος ἱεράρχης κ. Γερόντιος, μετ' κύριον ὁμιλη-
τὴν τὸν Σεβ. κ. Καλλιόπιον, μετὰ τὸ πέρας τῆς
ὁποίας ἐπηκολούθησε ἡ περιφορὰ τῆς ἱερᾶς εἰ-
κόνης μετ' ἐπικεφαλῆς τῶν ὡς ἀνω ἀρχιερεῖς, ἐν
μέσῳ πλήθους κόσμου.

Εὐχόμεθα ὅπως τοιαῦται πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι
ἔχουν καθαρῶς ὁμολογιακὸν χαρακτήρα, γίνο-
νται ἀνελλιπῶς πρὸς δόξαν τῆς χριμαζομένης
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ι. ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Τὴν 9ην Μαρτίου ἡμέραν Δευτέραν ἐ.έ., ἐπανη-
γύρισε ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ
τοὺς ἀγ. Τεσσαράκοντα μάρτυρας τοὺς μαρτυρί-
σαντας ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας (ἐν τῷ παρεκ-
κλησίῳ πού ὑπάρχει ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ) μετ' ἄκραν
χαρὰν καὶ εὐλογίαν διότι τόσο ἐκ τὸν Ἑσπερι-
νόν ὅσον καὶ κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν
παρευρίσκοντο ἀφ' ἐνός μὲν ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης
κ. Γερόντιος καὶ ἀφ' ἐτέρου δὲ ὁ Εὐρίπου κ. Ἰου-
στίνος καὶ ὁ Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος.

Κατὰ τὸ μέγα Ἑσπερινόν μετ' βυζαντινὴν ἱερο-
πρέπειαν μετ' ἀνοιξανταρίων ὑψόγησαν τὴν ἀρ-
τοκλασίαν οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς συμπαραστατούμε-
νοι ἀπὸ τὸν π. Περιάνδρον Ἀθανασάκον π. Γεώρ-
γιον Σμυράκην καὶ τὸν ἱεροδ. Γρηγόριον Ταυλά-
ριον καὶ μετ' ἱεροψάλτας τὸν Ἰωάννην Συμεωνίδην
καὶ τὸν Ζήσην Παπαδόπουλον.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν οἱ ἀρχιερεῖς ἐλει-
τούργησαν ἱεροπρεπῶς, μετ' ὁμιλητὴν τοῦ ἀγ.
Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιον ἐκφωνήσαντα τὸν
πανηγυρικόν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θ. λειτουργίας παρετέθη
νηστίσσιμος τράπεζα μετ' ὅλον τὸ ἱερατεῖον καὶ τὸ
ἐκκλησιασμα.

ΥΛΗ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟ Φ. 853

Η ΝΗΣΤΕΙΑ

Ὡς φοιτῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν καὶ προσλαμβάνων θεολογικὰς γνώσεις καὶ καλλιέργειαν καθ' ὅλον το χρονικόν διάστημα τῆς φοίτησέως μου ἡ ἔννοια τῆς Νηστείας παραμένει ἐν τῇ συνειδήσει μου ἐνεργῶς καὶ βιωματικά διότι πολλά ἐπὶ συναπτά ἔτη βλέπω νά ἐμφανίζεται ἐν τοῖς στήλες τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου, παρακληθεῖς δέ παρά τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος νά γράψω μερικά γύρω ἀπὸ αὐτή, σπεύδω νά πράξω οὕτως γιατί αὐτή ἡ θεία ἀρετὴ ἡ ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς Τριαδικῆς θεότητος ὡς ἐπιταγή, μέ παρακινεῖ εἰς τοῦτο.

Δέν θά θελήσω νά προβῶ γράφοντας τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως διότι εἰς ὅλον τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εἶναι γνωστὴ καὶ «ἐφηρμοσμένη» ἐν τῇ ζωῇ των. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νά γράψω εἶναι ὅτι ἡ θεόδοτος αὐτὴ ἀρετὴ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Παραδεισον μέ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ δέντρα τὰ εὐρισκόμενα ἐν Παραδείσῳ θά γεύωνται πλὴν αὐτοῦ τὸ ὁποῖον λέγεται δένδρον «τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ». Παραθέτω τὸ χωρικόν τῆς Γενέσεως διὰ τὸν φίλον ἀναγνώστην διότι ἐπ' αὐτοῦ γράφει ὁ ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὁλόκληρον βιβλιογραφίαν. Ἰσως καμμία φορά νά μοῦ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νά ἀπαριθμήσω καὶ νά γράψω μερικά σημαντικὰ σημεῖα τοῦ βιβλίου του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἶναι σύντομος θά ἀνατρέξω μόνο σέ μερικά βιβλικά σημεῖα τοῦ Εὐαγγελίου διὰ νά εἶναι ἀπολύτως σαφές εἰς τὸν χριστιανὸν ἀναγνώστην ὅτι τὴν Νηστείαν τὴν θέλει ὁ Ἰησοῦς Χριστός νά ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ μας διότι ὁ Ἰδιος ἐνήστευε ἐν τῷ Ὁρει ἐπὶ τεσσαράκοντα ὁλοκλήρους ἡμέρας. Ἀναφέρω μόνον τὸ μέρος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου διὰ νά παραπέμψωμ ἐν τὸν ἀναγνώστην νά ἴδῃ μέ τὰ μάτια του τί ἀκριβῶς ἐγίνε καὶ κατ' αὐτόν τὸ χρονικόν διάστημα ἐν τῷ Ὁρει καὶ πῶς ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος «ἐπειρ- ᾶσθη» παρά τοῦ Διαβόλου. (Ματθ. Δ' 1-3).

«Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὥστερον ἐπείνασε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται».

Ἀλλὰ θέλω νά τονίσω στὸν φίλον ἀναγνώστη ὅτι ὁ Κύριος, παρ' ὅλον τὸ γεγονός πού τοποθετεῖ τὴν Νηστείαν εἰς δυνητικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τούτοις τὴν θέλει διατί αὐτὴ παρίσταται ἐνώπιόν του ὡς ἐκλεκτὴ συνακόλουθός Του. Ἀλλὰ καλόν

εἶναι νά ἀναφέρωμ ἐν τῇ μάς λέγει ὁ Ματθαῖος ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὅτι ὅταν νηστεύομεν δέν πρέπει νά εἴμεθα σκυθρωποί ἀλλὰ χαίροντες ἐφαρμόζοντες τὴν ἁγίαν ἐντολὴν τῆς Νηστείας.

Ἡ πείρα τοῦ χριστιανοῦ καθαρῶς δειγματική διότι ὅλοι μας πράττοντες τὸ κατὰ δύναμιν ἔχομεν τόσα πολλά νά εἴπομεν διὰ τὴν Νηστείαν διότι ὁ Θεός τὴν θέτει ὡς ἀγώνισμα, ὁ Ἰδιος δέ ἐπευλογεῖ τὸν ἀγωνιστὴν. Ἀς φροντίσωμ λοιπόν τώρα πού διανύομεν τὸ στάδιον τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς νά τὴν ἐφαρμόσωμ διότι ὁ Κύριος ὡς ἀγωνοθέτης θά μάς δώσει ἰδίους χερσὶ τὸν στέφανον τοῦ ἀγωνιστοῦ.

Πρωτοῦ ὅμως νά κλείσω τὰ ὀλίγα παρατεθέντα περὶ τῆς Νηστείας ἔχω νά παραπέμψω τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν ἁγίαν μορφήν τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ἡ ὁποία ἀπὸ νέα κόρη εἰς τὴν ἔρημον διεξάγει τὴν Νηστείαν μέχρι γήρατος καὶ ταφῆς τῆς ἀπὸ τὸν θεῖον Ζωσιμᾶ. Ἀλλὰ ἄς προτείνω ἐπίσης καὶ τὴν θεῖαν μορφήν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ὁ ὁποῖος ἔζη ἐν τῷ κόσμῳ αὐλιζόμενος ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου καὶ τρώγων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Αὐτὰ τὰ φῶτεινά παραδείγματα ἄς ἔχωμ ἐν ὅσιν μας καὶ ἄς λάβωμ τὸν κόπον ὑπὸ ὀρισμένης συνθήκας νά τοὺς παρακαλέσωμ νά μάς βοηθήσουν διὰ τὴν ἐπίτευξιν νά ἀγνίσωμ τοὺς ἑαυτοὺς μας διὰ νά τύχωμ τῆς μεγάλης προσδοκίας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Γ. Διὰ νά ἐπιτύχωμ ὅμως αὐτὸ πρέπει ἐπαναλαμβάνω νά παρακαλέσωμ τὸν μέγαν Νηστευτὴν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον νά μάς βοηθήσει ἐνεργῶς καὶ συστηματικὰ διὰ τὴν ἀποκοπὴν τῶν κακῶν ἔργων καὶ ἐνεργειῶν μας πού τείνουν νά λάβουν, ὡς φαίνεται, μορφήν ἀχρείαν καὶ ἀδιαπέραστον!

ΠΕΝΘΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ

Με βαθυτάτην λύπην ἐπληροφορήθημ ἐν τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου φίλου κυροῦ Δημητρίου Ζυγούρη, ἐπισυμβάντα προσφάτως ἐν Πειραιεῖ.

Ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν γνήσιον τέκνον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀφήνει μέγαν κενόν ἢ ἀπώλειά του. Ὁ ἱ. Ναός τῆς Εὐαγγελιστρίας Καραβά εἰς ὃν ὑπῆρξεν ἀκραιφνές τέκνον, θρηνεῖ τὴν ἐκδημίαν τοῦ. Εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς, μέ τὴν σειρὰν μας, ὅπως ὁ Κύριος τάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐν χώρα ζώντων.

ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΡΧΙ- ΖΕΙ ΝΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ

Οι τελευταίες ενέργειες του Προκαθημένου της κρατούσης Εκκλησίας διάφοροι μετακινήσεις του προς Βόρειον Ελλάδα και άλλα εθνικά εμφανίσεις του ελαφρώς τον εξιλεώνουν αφήνοντας την παλαιάν λιμνάζουσιν «στάσιν του» και δρών έπα-
ξίως διά τὰ εθνικά συμφέροντα. Έξακολουθεί πάντα νά είναι υπόλογος διά τό παρελθόν και διά τὰ γεγονότα του Έπισκόπου Θεολόγου στην Λάρισα γεγονότα πού χρίζουν άμέσου αδελφικής επιλύσεως. Δέν μπορεί αυτό τό χάσμα τό όποϊον άνοιξε μέ την άπόφασιν του Συνοδικού Δικαστηρίου, όλος ό Έλληνικός λαός, άναμένει διόρθωσιν και όταν λέμε διόρθωσιν έννοούμε νά άτονίσει ή άπόφασις του Συνοδικού Δικαστηρίου διά νά έλθουν τὰ πράγματα εις την θέσιν τους και εις την κανονικότητά τους. Διαβάζοντας κανείς όρθόδοξους «Τύπους» - απέχοντας πολύ από τό πνεύμα της γνησιότητας - ντρέπεται, διότι ή όρθόδοξος Έκκλησία σημαίνει και όρθοπραξίαν. Έν τοιαύτη περιπτώσει τί παράδειγμα θά δώσουμε σ' αυτούς πού θά έλθουν στον κόσμο αν ή Έκκλησία «αϊμάσσει» ειδικώς και χριστιανικώς; Απλώς έρωτώμεν.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ Ν. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ίσως νά μπορέσωμεν νά δημοσιεύσωμεν συντόμως άρθρον του κ. Ψαρουδάκη διά τόν Πατριάρχη Βαρθολομαϊόν διά νά ιδή ό λαός τί διαφορές υπάρχουν μεταξύ γνησίας όρθοδόξου γραμμής και Πατριάρχου Κων/πόλεως Βαρθολομαίου. Διά τό άρθρο αυτό μάς υπέδειχθαι από την Ίερά μας Σύνοδον όπως τό αναδημοσιεύωμεν, λόγω όμως πληθώρας ύλης και άλλων μεγάλων δημοσιευμάτων θά τό αφήσωμεν όπως τό δημοσιεύωμεν λίαν προσεχώς. Ίσως εις τό προσεχές φύλλον τό Άναστάσιμον, διά νά ιδή ό χριστιανικός κόσμος μέ τὰ μάτια του, αυτά τὰ όποία έλέγχομεν διά μέσου του χρόνου ως άντορθόδοξους ενεργείας του Πατριάρχου δέν είναι άπλως γογγυσμοί ή άνάρμοστη κακοήθεια αλλά γεγονότα τὰ όποία επισφραγίζουν την Πατριαρχεία του. Άς προσέξει διότι ή Έκκλησία θά τόν κρίνει ως μή έχοντα γνώσιν της όρθοδοξίας. Άς έλπίσωμεν νά διορθωθεί εις τό μέλλον.

ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ

Δέν νομίζομεν ότι υπάρχει χριστιανός έν τη Οικουμένη πού νά μήν βλέπει πιά σαφώς ότι αι έγκληματικά ένεργειαί του Ποντίφηκος είναι όφθαλμον-

φανείς πού δυστυχώς έπηρεάζουν και τόν πολιτικόν κόσμον όλοκλήρου της Ύψηλίου. Αύτά πού κάνει και πράτει διά τό ψευτοκράτος των Σκοπίων καθώς επίσης και την βρωμεράν πολιτικήν εις την Βαλκανικήν Χερσόνησον είναι τοιαύτα ώστε είναι δυνατόν νά επηρεάσει και αυτή ταύτην την Μαύρην Ήπειρον διά νά προσέλθει εις τόν Χριστιανισμόν. Πού άκούστηκε ό Πάπας νά τεινή χείραν συναδελφικήν μέ τούς Μουσουλμάνους διά νά «κτυπήσει» την όρθοδοξίαν; Αύτά τὰ συτηερά έγκλήματα του Πάπα τὰ βλέπουν και τὰ «μωρά» παιδιά ό δέ Πολωνός προκαθήμενος εις τόν θρόνον του Βατικανού είναι ένας συτηερός έγκληματίας. Έκείνο όμως τό όποϊον θέλομεν νά επισύρωμεν είναι διά εκείνους τούς Έλληνας τούς φίλα προσκειμένους προς τόν Πάπα πώς είναι δυνατόν νά προσεύχωνται έν τη Έκκλησία των όταν διαβάζουν έστω και πολιτικόν τύπον ό όποϊος τόν σιγματίζει. Αυτό είναι προδρομικό σημάδι της άφίξεως του Άντιχρίστου εις τόν κόσμο. Ημεϊς δέ έν φόβω και τρόμω ως αφήσωμεν τὰ έργα της παρανομίας και της άνηθικότητας και νά πλησιάσωμεν τόν Κύριον, αίτούμενοι νά μάς σώσει από την επερχομένην λαίλαπα.

ΗΘΙΚΗ ΕΚΚΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΥΣΙΑ

Λόγω των ήμερών πού διατρέχουμε και ενώπιόν μας αναγινώσκουμε τόν Προφήτην Ήσαϊαν, αυτός ό Προφήτης 800 χρόνια π.Χ. λέγει προς τούς Ισραηλίτες. Παραθέτομεν όλόκληρον τό κείμενον του Τριαδικού Παντοκράτορος προς τόν λαόν τό όποϊον είναι σαφές και όλέθριον όλισθημα της σημερινής κοινωνίας.

«Τί ότι ένηστεύσαμεν και ούκ είδες;» Γιατί ένώ έμεις νηστεύσαμε, έσύ δέν πρόσεξες τίς νηστείες μας; Γιατί τίς άντιπαρέρχεσαι.

«Γιατί δέν σās πρόσεξα; **άπαντάει ό Θεός.** Γιατί τίς ήμέρες των νηστειών σας κάνετε όλα τὰ άμαρτωλά θελήματά σας... Έγώ δέν επεθύμησα τό είδος αυτό της νηστείας. Δέν είναι άρεστή σέ μένα ή νηστεία αυτή... Ούτε αν από την πολλή νηστεία ό άνθρωπος κάμψη τόν τράχηλό του σαν κρίκο και στρώση και κοιμηθή πάνω σέ σακκία και στάχτη ούτε αυτή την κακουχία την θεωρώ εύπρόσδεκτη. Έγώ δέν διέταξα τέτοια νηστεία, λέει ό Κύριος».

Ποιά είναι ή νηστεία, πού έγώ θέλω; «Άληθινή νηστεία είναι ή άποβολή της άδικίας. Μήν έκμεταλεύεσαι τόν άδύνατο. Μήν είσαι πλεονέκτης. Νά είσαι δίκαιος και όχι καταπιεστικός στίς συναλλαγές σου. Νά είσαι πονετικός και φιάνθρωπος σ' αυτούς πού χρειάζονται την συμπαράστασή σου.

Τότε θά φωνάξης στόν Θεό καί ὁ Θεός θά ἀκούσῃ τήν προσευχή σου. Τότε ὁ Θεός θά εἶναι πάντοτε μαζί σου». (Ήσ. νη').

Καθενός ἀπό μᾶς εἶναι δυνατόν ὁ Κύριός μας νά δεχθεῖ τήν Νηστείαν μας καί τήν προσευχήν μας ἐφ' ὅσον εὐρισκόμεθα ἔστω καί σέ ἕνα ἀπό αὐτά πού παραπονεῖται ὁ Κύριος. Ἡμεῖς δέ εὐρισκόμενοι εἰς

τά πλαίσια τῆς ἠθικῆς παρακμῆς ἔχει νά προσθέσῃ ὁ Κύριος καί ἄλλα παράπονα. Εὐτυχῶς πού τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν μᾶς ἐξαλοῖφει πλῆθος τῶν παραπτωμάτων μας ἀλλά πῶς θά ἀντι-κρύσομεν τόν Κύριον ἀναβαίνοντα εἰς Ἱεροσόλυμα καί Σταυρούμενον ἐάν ἀπό τήν πλάτην μας δέν βγάλομεν μέ ἐξομολόγησιν ἕνα μέρος τῶν κριμάτων μας;

ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΟΙΚΟΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΕΙ:

Β. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ἢ ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ;

Αὐτόν τόν καιρό γίνεται λόγος πολὺς. Γραπτὸς καί προφορικός. Σέ συνέδρια, συνάξεις, συναντήσεις ἢ σέ ἐντυπα φυλλάδια. Κι ὅλος αὐτός ὁ λόγος γύρω ἀπὸ τήν ὀριστική ἐνταξή μας στήν Ε.Ο.Κ.

Καί ὁ λόγος γιά ἀφομοίωση, σβήσιμο...

Νά 'ναι ἡττοπάθεια ἢ ἕνα κάποιο ἀποκύημα ἐλ-λειψεων καί μειονεκτημάτων τῶν φοβουμένων...

Ὅμως γιά ποιόν οἱ φόβοι, γι' αὐτό καί οἱ ἀνησυ-χίες καί οἱ θόρυβοι; Ἀνάγκη νά ξεκαθαρίσουν τά πράγματα. Νά ἀντιδιασταλοῦν οἱ ἐννοιες Ὁρθοδο-ξία, ὀρθόδοξοι, Ὁρθοδοξία καί ὀρθοπραξία.

Υστερα ἀπὸ σωστή ἐξέταση - διαχωρισμό - ἐκτί-μηση, ἴσως νά εἶναι δικαιολογημένη κάθε ἀνησυχία γιά τοὺς ὀρθοδόξους. Ὅχι ὁμως γιά τήν Ὁρθοδο-ξία.

Γιά τοὺς ὀρθοδόξους, λίγους ἢ πολλούς, πού δέν διακρίνονται γιά τό ὀρθόν δόγμα, τήν ὀρθήν λατρείαν, τόν ὀρθόν βίον. Γιατί ἡ Ὁρθοδοξία σαγη-νεύει, ἐκθαμβώνει, διασώζει, διαδίδεται, ἐπιβάλλε-ται, νικᾷ, θριαμβεύει.

Δικαιολογεῖται, λοιπόν ὁ θόρυβος. Ἡ κάθε ἀνη-συχία. Γιά ποιούς ὁμως; Γιά ὅσους ἀπὸ μᾶς πού στεροῦνται βίον ὀρθοπραξίας καί φοβοῦνται μήπως δελεασθοῦν ἀπὸ τή σαγήνη ἄλλων δογμά-των ἢ ὁμολογιῶν.

Οἱ ὀρθόδοξοι πού πορεύονται τήν ὁδόν τῆς Ὁρ-θοδοξίας δέν θά ἀποφασίσουν νά λοξοστρατή-σουν. Ἀντίθετα θά τοὺς «ζηλέψουν» ἄλλοι σέ ἄλλα μονοπάτια ὁδεύοντες.

Ὁ φόβος, γιά νά γίνεται λόγος, δέν εἶναι γιά τήν Ὁρθοδοξία. Νά γίνεται λόγος, καί μάλιστα πολὺς, γιά νά γνωρισθεῖ ἡ Ὁρθοδοξία στοὺς ἐταίρους. Ἀλλά πῶς καί ἀπὸ ποιούς;

Ἀσφαλῶς ἀπὸ ταγούς, ὑπεύθυνους.

Τώρα ποιοί εἶναι οἱ ταγοί καί ποιοί οἱ ὑπεύθυνοι; Καί πῶς νά γρηγορήσουν; Ἐδῶ χρειάζεται νά γίνει λόγος. Γιά ἀγῶνα καί δράση.

Καιρός γιά λόγο πολὺ. Γραπτὸ καί προφορικό.

Γιά εὐαγγελισμό καί φωτισμό.

«Τά χωράφια ξεραμένα περιμένουν τά καημένα τῆς βροχούλας τό νερό»! (Δέν εἶναι λόγια ποιητῆ). Νά 'ναι τοῦ Ποιητῆ ἡ προσμονή!!!

Ἄς ἀνασκουμποθοῦμε ἐπὶ τέλους...

«Χριστιανέ, καθὼς ἡ πίστις σου εἶναι ἀληθινή καί ἁγία, ἂν δέν εἶναι καί ἡ ζωὴ καλὴ καί ἁγία, μὴν ἐλπί-ζεις νά σωθῇς. Πρέπει νά ζῇς καθὼς πιστεύεις καί τότε εὐχαρίσται τόν Θεόν διὰ τρία πράγματα: α) πῶς εἶσαι χριστιανός καί ὄχι ἄπιστος· β) πῶς εἶσαι χριστιανός ὀρθόδοξος καί ὄχι αἰρετικός· καί γ) πῶς εἶσαι χριστιανός ὀρθόδοξος, τόσο κατὰ τήν πίστιν, ὅσον καί κατὰ τήν ζωὴν, καί ὄχι κατὰ τήν πίστιν μόνον».

Θ.Ι.Ψ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδρομηταὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τό κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τό ἐξωτερικόν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν, παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτο-ποιήσουν τὰς συνδρομὰς των, διὰ νά εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙ-ΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, Α-ΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Π ρ ό ς τ ή ν

Γενικήν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου "ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ ΕΛΛΑΔΟΣ" - ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ:

1. Μουρίκης Ἰωάννης Κληρικός
2. Λουδάρος Ἀντώνιος Λαϊκός
3. Αὐγουλέας Μιχαήλ Λαϊκός

Ἀποτελοῦντες τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 23ης Μαρτίου 1992 (ν.ῆμ.) ἐκλεγείσης τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, προέβημεν, κατὰ τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12.00 μ.μ., τοῦ ἔτους 1993 εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διαχειριστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1992, συνάγοντες τὰ κάτωθι:

Διὰ τὸν ἔλεγχον ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἅπαντα τὰ Γραμμάτια Εἰσπάξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων τούτων, ἐξωταμειακά στοιχεία, ὡς Τιμολόγια ἐπὶ Πιστώσει, Λογιστικά σημειώματα κ.ἄ, τῆς ἐλεγχομένης διαχειριστικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1992 ὡς ἐπίσης καὶ τὰ κάτωθι Λογιστικά Βιβλία:

- 1) Ἡμερολόγιον Ταμείου, ἐπὶ πιστώσει πράξεων, Συγκεντρωτικόν Γενικόν Καθολικόν, Ἀναλυτικά Καθολικά, ὡς ἐπίσης καὶ ἀποθήκης τοιαῦτα,
- 2) Ὁ Προϋπολογισμός τοῦ ἔτους 1993,
- 3) Ὁ Ταμειακός Ἀπλογισμός τοῦ ἔτους 1992,
- 4) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- 5) Βιβλίον Πρακτικῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Κατόπιν τοῦ ἐλέγχου ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω, διαπιστώσαμεν, ὅτι, ἅπασαι αἱ Εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1992 ἐνεργηθεῖσαι βάσει τῶν Δελτίων Γενικῶν Εἰσπάξεων (1342-1708) ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1991 εἰς Δρχ. 24.164.918 αἱ δὲ ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ βάσει τῶν Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς (1819-2226) κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἀνῆλθον εἰς Δρχ. 19.639.675.

Αἱ γενόμεναι ὡς ἄνω πληρωμαὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ εὐρίσκονται ἐντός τοῦ ἐγκριθέντος Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1992 Ἀναλυόμεναι κατὰ Κεφάλαια ἔχουν ὡς κάτωθι:

Λ' ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1. Ἀπὸ Κηροπωλήσεις	Δρχ.	
2. -"- Δισκοφορία	"	
3. -"- Ἡμερολόγια	"	
4. -"- Προσ/νοὺς Ἀ/σμοὺς	"	
5. -"- Ἐνοίκια	"	
6. Ἀπὸ Περιοδικόν	..	
7. -"- Ὑπέρ Τυφλῶν - Ἀναξ/ντων	..	
8. -"- Εἰσφ. Ἱ. Ναῶν - Παραρτημάτων	..	24.164.918
9. -"- Δωρεάς	..	
10. -"- Χρεώστας	..	
Σύνολον Εἰσπράξεων		<u>24.164.918</u>

Β' ΠΛΗΡΩΜΑΙ

1. Είς Ἀγοράν καί Ἀνάπασιν Κηροῦ	Δρχ.	
2. -"- Δαπάναι Λειτουργίας Ἱερῶν Ναῶν	"	
3. -"- Τράπεζαν Κατάθεσις	"	
4. -"- Ἀκίνητα	"	
5. -"- Ἐπιπλα καί Σκεύη	"	
6. -"- Προμηθευτάς	"	
7. -"- Γενικά Ἐξοδα	"	
8. -"- Μισθοδοσίαν	"	
9. -"- Ἡμερολόγια	"	
10. -"- Προσ/νοῦς Λ/σμούς	"	19.639.675
11. -"- Πάγια Βοηθήματα Ἀναξ/ντων	"	
12. -"- Ἡλεκτροφωτισμός - Δ.Ε.Η	"	
13. -"- Πάγια Ὀδοιπορικά Διοικήσεως	"	
14. -"- Πάγια Ὀδοιπορικά καί Παραστάσεως κ.ἄ	"	
15. -"- Τηλεφωνικά - Ο.Τ.Ε	"	
16. -"- Κυριακή Ὁρθοδοξίας - Θεοφάνεια	"	
17. -"- Συμβολαιογραφικά - Δικαστικά	"	
18. -"- Περιοδικόν	"	
19. -"- Ἀσφάλεια Ἱερῶν Ναῶν	"	
Σύνολον Πληρωμῶν		<u>19.639.675</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Υπόλοιπον 1-1-1992	Δρχ.	4.129.872
Σύνολον Ἐσόδων 1992	"	20.035.046
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ	"	<u>24.164.918</u>
Σύνολον Ἐξόδων 1992	"	19.639.675
Υπόλοιπον 31-12-1992	"	4.525.243

ΑΝΑΛΥΣΙΣ

ΜΕΡΙΔΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ ΕΤΟΥΣ 1992

ΧΡΕΩΣΙΣ

Δαπάναι Λειτουργίας Ἱ.Ναῶν	1.909.180
Μισθός Ὑπαλλήλου	1.617.500
Ἑργοδοτικαί Εἰσφ.Ι.Κ.Α	574.650
Ἀσφάλεια Ἱ.Ναῶν	9.978
Δικηγορικά	160.000
Φ.Μ.Υ	24.072
Περιοδικόν-Φ.Ο"	511.272
Κοινόχρηστα	305.211
Θεοφάνεια-Ὁρθοδοξία	377.988
Πάγια Βοηθήματα	1.070.000
Γενικά Ἐξοδα	2.772.131
Συμπλ/κή Μισθοδοσία	350.000
Τροφεία ἀπόρων φοιτητῶν	350.000
Δ.Ε.Η	104.591
Ἀναλώσιμα (Γραφ/νή,Φώτ/κό)	42.868
Ἐξοδα Κηροδοσίας	441.000
Βοηθ.ἀναξιοπαθούντων	584.800
Ο.Τ.Ε	144.080
Πλόνισμα	<u>750.000</u>
	<u>12.099.321</u>

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μικτά Ἐσοδα Παρούσης Χρήσεως	
Κηροπωλῆσων καί ἄλλων Προσόδων	7.422.571
Δισκοφορίας	417.950
Ἐνοίκια	4.258.800
	<u>12.099.321</u>

Έκ των ανωτέρω προκύπτει διά τό έτος 1992

Διάφορα Έσοδα Δρχ.12.099.321

-"- Έξοδα -"- 11.349.321

ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ -"- 750.000

Αύξησης τής περιουσίας κατά τό έτος 1992 είς Δρχ.750.000.

Άξία άκινήτων ως αναγράφεται είς τά Συμβόλαια Δρχ.19.206.565.

Τό τηρούμενον Λογιστικόν Σύστημα "ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΚΟΝ" άποτελεϊ άσφαλιστικήν δικλειδα έναντίον παντός όστις ήθελε διανοηθεϊ νά ζημιώση τό Γενικόν Ταμείον. Η τάξις των γραφομένων είναι άκριβής καί έναρμονισμένη μέ τά λογιστικά δεδομένα.

Η άξία των άκινήτων είς Δρχ.19.206.565, είναι ή αναγραφόμενη είς τά Συμβόλαια μή αναπροσαρμοσθεϊσα είς τά σημερινά δεδομένα, διότι δέν ύποχρεούμεθα είς τοϋτο ως Σωματείο μή Κερδοσκοπικού χαρακτήρος.

Κατά τό έπισκοπούμενον έτος συνεκεντρώθησαν 1568 κιλά Απόκληρον. Τό Απόκληρον ως γνωστόν άποτελεϊ Έναν σοβαρόν πόρον τοϋ Σωματείου μας. Κατόπιν των ανωτέρω ή ΈΞΕΛ.

Έπιτροπή θεωρεϊ καθήκον της νά προτείνη:

Τήν άπαλλαγήν τοϋ Δ.Σ καί των διαχειρισθέντων τά οικονομικά τοϋ Σωματείου μας κατά τό έτος 1992 από πάσης εϋθύνης.

Θά άποτελοϋσε μεγίστη παράλειψις καί ίσως στεροϋσε τοϋς διαχειρισθέντας τοϋς

Λογαριασμούς Έσόδων-Έξόδων έξ ενός δικαίου τιμήματος, εάν μάς διέφευγεν νά έκτιμήσωμεν τό έργον τούτων.

Διότι είναι γεγονός ότι ή οικονομική αυτή διακίνησις έξεταζομένη λεπτομερώς εύρέθη καθ'όλην τήν έκτασίν της ανταποκρίνομένη πρός τά Λογιστικά πρότυπα Δημοσίων Υπηρεσιών καί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ό δέ άριστοτεχνικός συνδιασμός των οικονομικών σκελών Έσόδων-Έξόδων καί ή όρθολογική διάθεσις των Έξόδων μας, πείθει διά τήν σύνεσιν καί τήν τιμιότητα των ύπευθύνων.

Οϋδεμία σπατάλη χρήματος παρετηρήθη, τά δέ πραγματοποιηθέντα Έξοδα ήσαν αναγκαία καί άπαραίτητα. Η μετ'έξαιρέτου ζήλου, άφοσιώσεως καί εϋσυνειδησίας έκτέλεσις των καθηκόντων των, τοϋ έκλεκτοϋ Δ.Σ ως καί των άσχολουμένων είς τά Γραφεία, ή άρτία όργάνωσις των ύπηρεσιών του καί τό άκέραιον ήθος αυτών επιβάλλει τήν άπονομήν δικαίου έπαίνου, διά τόν όποϊον παρακαλεϊ τήν Γεν. Συνέλευσιν όπως έκφράσει μεθ'ήμων.

Έν Αθήναις τή 15η Φεβρουαρίου 1993

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Προϋπολογισμός τοϋ έτους 1994 εύρίσκεται είς τά αυτά αριθμητικά πλαίσια, πιθανώς αύξημένος κατά 10% λόγω πληθωρισμοϋ.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Πανήγυρις Ἱ. Μονῆς Ὑπαπαντῆς Χριστοῦ
εἰς Μούλκι Σαλαμίνο

Ἡ Ἱ. Μονὴ Ὑπαπαντῆς Χριστοῦ Μουλκίου Σαλαμίνο ἐπανηγύρισε μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ, μεῖ ἱεράρχην τὸν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον, παρακλήσει τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνο κ. Γερωντίου.

Τὸν ἐν λόγῳ ἱεράρχην ἐπλαισίωσαν οἱ ἀρχ/ται π. Πολύκαρπος Μπεγγίνης, ὁ γέρων π. Μακάριος Καβακίδης, Πρωτοσύγκελλος Ἱ. Μητροπόλεως Θεσ/νίκης καὶ ὁ π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος, μεῖ βυζαντινὴν ἀκολουθίαν διαρκέσασαν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον καὶ ἐντυπωσιακὴν ἀρτοκλασίαν, ἐπευλόγηθαι παρὰ τοῦ Ἱεράρχου. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Πρωτονοτάριον κ. Χρήστον Χαλβατζῆν ὅστις ὠμίλησε διὰ τὴν Περιτομὴν τοῦ Ἰησοῦ καταλλήλως, ἐπισημάνας ἰδιαί-

τέρως, εἰς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα, τὴν ὑψηλὴν προσωπικότητα τοῦ Θεοδόχου. Συμεῶν καὶ τῆς Προφίτιδος Ἀννης Φανουήλ ὡς μεγίστους ὁμολογητάς, τοῦ κρατουμένου εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Θεοτόκου, Σωτῆρος Χριστοῦ, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομῶντος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἡ Ἱ. Εἰκὼν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐλιτανεύθη περὶ τὴν Μονὴν μετὰ πλήθος κόσμου ἀφικθέντος, ὃχι μόνον ἐξ Σαλαμίνο ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἐπηκολούθησε τράπεζα ἰδιαίτερως φροντισμένη ἀπὸ τὴν Γερόντισσαν Χριστοδούλην, καὶ τὴν ἀδελφὴν Μελάνην εἰς ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, τὴν δὲ τράπεζαν ἐπευλόγησαν ὁ Παναγιώτατος κ. Εὐθύμιος, ὁ ἁγ. Πειραιῶς κ. Γερρόντιος ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς ἀρχιμ. π. Γερρόντιον Λουδάρον, τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον καὶ μέρους τῆς Μοναστικῆς τοῦ ἀκολουθίας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιος πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ἀρχιμ. π. Πολύκαρπον Μπεγγίνην καὶ Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον καὶ τὸν πρεσβ. π. Περιανδρὸν Ἀθανασάκον κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς ἁγ. εἰκόνας.

Μούλκι Σαλαμίνος, κατά τήν έορτήν τής Ύπαπαντής, ή άδελφή Μελάνη κρούουσα κατά τήν περι-
φοράν τής άγ. εικόνας τό Τάλαντον.

Μούλκι Σαλαμίνος, Ύπαπαντή του Χριστού, ό οικείος ιεράρχης κ. Γερώντιος μετά του Πρωτοσυ-
γκέλλου του άρχιμ. π. Γεροντίου Λουδάρου και του μον. Νεκταρίου.